

**КОМЕРЦИЈАЛНА
БАНКА**

БАНКА ПОСЛОВНОГ СВИЈЕТА
Будва 086 - 451 - 471
Подгорица 081 - 234 - 380
Бар 085 - 313 - 893

Приморске новине

ИЗЛАЗИ МЈЕСЕЧНО • ГОДИНА XXXII • БРОЈ 488. • БУДВА, 31. ЈУЛА 2003. ГОДИНЕ • ЦИЈЕНА 0,50 Е

ИЗЛОЖБА СЛИКА ЈОВАНА ИВАНОВИЋА У ГАЛЕРИЈИ „АРТ“ НА СВЕТОМ СТЕФАНИУ

ОСОБЕНА ВИЗИЈА МЕДИТЕРАНА (11)

У БУДВИ ПОБОЉШАНО СНабДИЈЕВАЊЕ ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ

ПОЛА МИЛИОНА ЕВРА ЗА ПРСТЕН ОКО МЕТРОПОЛЕ (3)

ПРОСЛАВЉЕНИ ЈУЛСКИ ПРАЗНИЦИ

СВЕЧАНО ДУЖ ЧИТАВОГ ПРИМОРЈА (6)

ОСТРВО СВЕТИ НИКОЛА ОВОГ ЛЬЕТА САМУЈЕ

НЕНАД НЕЋЕ КУПАЧЕ (6)

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ И РАДИО БУДВА ПРЕСЕЛИЛИ У НОВЕ ПРОСТОРИЈЕ

КРАЈ ПОДСТАНАРСКИМ МУКАМА (7)

11. ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЈЕЦУ У КОТОРУ

ТРИЈУМФОВАЛИ БРАНКО КОЦКИЦА И „ПУЖ“ (14)

НА 12. СВЈЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ НА ТАЈЛАНДУ НИКОЛА СЈЕКЛОЋА ОСВОЈИО БРОНЗАНУ МЕДАЉУ

НИКОЛА МЕЂУ СВЈЕТСКИМ ВЕЛИКАНИМА (19)

ПРВИ ДИО ГЛАВНЕ СЕЗОНЕ ЈЕ ЗАВРШЕН

НОВИ ОБЈЕКТИ – СТАРЕ БРИГЕ (2)

БЛОКАДА ДЕПОНИЈЕ ЛОВАЊА УСРЕД СЕЗОНЕ

„ДЕКОР“ ЗА БРУКУ (3)

ФЕСТИВАЛ ГРАД-ТЕАТАР

КРУГОВИ, ЦИКЛУСИ И ДИЛЕМЕ (10)

15. ТРАДИЦИОНАЛНИ ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ

ФОРТУНА УЗ ФУТУРУ (17)

ATLASMONT BANKA

FILIJALA BUDVA

086/ 401-840

FILIJALA BAR

085/ 318-135

FILIJALA HERCEG NOVI

088/ 21 - 130

ЉЕТО 2003.

ХЕРЦЕГНОВСКО ТУРИСТИЧКО ЉЕТО – ПОХВАЛЕ И ПРИМЈЕДБЕ ГОСТИЈУ

ВИСОКА ОЦЈЕНА ЗА ЧИСТОЋУ, А ПАРКИНГ ПРОСТОР И ДАЉЕ ПРОБЛЕМ

Туристичка посјета на херцегновској ривијери у јулу мјесецу иста је као и лани. То значи да је домаћем госту, који је и даље доминантан на нашем приморју и овог љета било јефтиније да љетује у Турској, Бугарској, Грчкој или некој другој дестинацији у окружењу. Инострани гостију је за четвртину више него прошле године али све су то још увијек мале бројке а већих организованих аранжмана из иностранства, осим у Институту "Др Симо Милошевић", нема.

Но, и поред тога што је у хотелима 40% капацитета празно, што је приватни смјештај слабије попуњен него што се очекивало, када се по званичној статистици у граду нађе преко 12000 туриста, онда су гужве, посебно на улицама и паркинзима велики проблем и за госте и за мјештане. Због неријешених односа са Конављанима воде из система Плат стиже у смањеним количинама а све су чешћи и прекиди у снадбијевању, тако да је цијела Општина под рестрикцијама. Ријеч је о дугогодишњим проблемима чије решавање се одлаже не само због недостатка новца већ због и недостатка иницијативе, идеја и добре воље, надлежних у републичкој и поштинској управи.

У свим анкетама туристи маркирају ове проблеме, о њима се пуно говори, али напретка за сада нема. Под sloganom "Сада заједно у акцији" од почетка јула у Херцег - Новом (као и у општинама Улцињ, Будва и Котор) реализује се пројекат туристичких амбасадора. У овај пројекат су укључени Министарство туризма, УСАИД, ЈРД, Монтенегро бизнис алијанса и Агенција за развој малих и средњих предузећа.

Цијев овог пројекта је пружање потребних информација туристима и спровођења истраживања које ће користити туристичкој привреди. У Херцег - Но-

Д. Ивановић

НА БАРСКОЈ РИВИЈЕРИ

ТУРИСТА ЗВАНИЧНО ВИШЕ НЕГО ЛАНЕ

Нешто мање од 10.000 туриста, љетује на Барској ривијери. Ово је званични податак Туристичког информативног центра Бар по којем је у односу на лајску, годину број туриста већи за 20 одсто.

Да ли је туриста више или су високе казне и, рад туристичке инспекције за непријављене госте резултат повећане бројности, тешко је тврдiti. Истини је да су барске плаже у послијеподневним сатима препуне купача.

Дакле и званично и незванично бројка јесте значајнија од ланске у истом периоду.

- Уложили смо огроман труд - каже директор Туристичког информативног центра, Неда Ивановић. - Свакодневно вршимо анкете гостију и анализирамо на једном недељно, на састанцима Одбора за праћење туристичке сезоне.

Н. Павловић

Однедавно на барској жељезничкој станици је Информативни пункт Туристичког центра, штампани су информатори за туристе на српском и енглеском језику, на таблама уз магистралу означена мјesta и историјски локалитети.

- Оцјена 3,27 коју су нам дали туристи није адекватна нашим напорима - каже господица Ивановић.

Мада по ријечима надлежних у барском Водоводу, туристе не погађа, овог љета евидентна је несташница воде. На снази су рестрикције а у вишим зонама и вишеспратницама у центру Бара, воде има само повремено.

- Сви хотели и туристичка насеља, према програму Водовода стављени су у прву зону за снабдијевање и не мају проблема са несташницама - каже директор ЈП Водовод и канализација Гојко Шустер.

Н. Павловић

РИЈЕЧ ПО РИЈЕЧ СА ТУРИСТИМА

КСЕНИЈА ЈАНКОВИЋ – 39 ЉЕТА У ТИВТУ

ДАМА ИЗ СОБЕ 112

Подневна жега растјерала са тиватских улица пролазнике под спасоносну хладовину сунцобрана у љетним баштама околних кафића. Ужарени асфалт са једне и расхлађујућа близина мора са друге стране градске риве. Пјенушава таласи кваре посао усамљеним риболовцима и гаљевима који нетренице гледају у прозирно плаво огледало неба. Као и да је море прокључало на јулском сунцу. Уобичајени жамор у башти хотела "Пине". Млађи гости тек устају и уз прву кафу плаћирају одлазак на неку од тиватских плажа. Искуснији уживају у љепоти сунца које се ужурбano пење изнад Обосника. У хладу палми пред тиватским гарним хотелом дочекује ме младалачки осмјех седамдесетогодишње Ксеније Јанковић. Аристократско лице и господски манири. Као из монденских љетовалишта Чеховљевих пријача. Дама из Крунске 10 у Београду која 39 година љетује у Тивту. Гост и домаћин. Уз хладни сок у хотелском ресторану причамо о историји тиватског туризма из прве руке. Пријатељским осмјехом одговора на питање. "Шта је то што је повезује свих ових година са Тивтом?"

• Шта вас то привлачи у Тивту?

Привлачи ме љепота, овај амбијент и друштво. Имам двије дивне пријатељице Силвију и Милку - Силвија је шеф рецепције у Камелији, а Милка на рецепцији у хотелу Пине.

• Какав је Тиват био 60-тих година?

Тиват је 60-тих био сплошно граду. За вријеме земљотреса 1979?

И за вријеме земљотреса били смо ја и мајка ту. Остали смо све док нијесмо отишли за Београд - након 20 дана. Онда смо били у Будви и видјели, такође, страховито разарање.

• Да ли памтите особље из тог времена?

• Особље је скоро исто.

МИЛАН МИТИЋ,
ДРАМСКИ ПИСАЦ

СКУПЉИ ПАРКИНГ ОД КРЕВЕТА

Овог љета сам чешће боравио у Будви, Бару и Херцег Новом и моји утици су уређенији уређенији. Улаз на плажама се не наплаћује али је овог љета утврђено испоштован и норматив ЈП Морско добро да се једна трећина плажа остави слободна за оне који не желе да изнајмују сунцобран или лежаљку.

Остало питање се односи на уредност града и архитектуру. Туристи су задовољни приморским изгледом града и његовом архитектуром и доста је оних који се управо због тога враћају у Херцег Нови. Господица Милићић, каже да резултати анкете тек треба да буду срећни или се напредак, ипак, примјеђује.

Д. Ивановић

Годинама се понављаја стара прича из Чешке, из града Којетина, сваког љета до Котора стижу редовни туристи, Славица и Вратислав Хованцови, са својим синовима Миланом, Душаном и Павелом. Тако је било и овог љета - Хованцови су стигли у Котор, али су се подијелили - синови су боравили у Будви, а рођаци у Котору!

Синови су одрасли и траже динамичније место, а више изазова и провода за младе, а где су љешице плаже. Наша синови су имали друштво из Чешке које је љетовало у Будви и били су задовољни, није им било досадно. Ми у Котору знамо добро све што има. Али, ипак, неки стари проблеми: опет рестрикција воде, било је великих проблема са смећем, гужва је у саобраћају, а мало је простора за паркинг. У Котору, као да најбоље радије два "паука" који настоје да подигну што више аутомобила, а не да се туристима пружи услуга и помогне да нађу паркинг - говори

Вратислав Хованцов, стручњак за рачунаре, који има посебне симпатије за Котор.

Још давно је заволио Котор. Има, каже тај град душу, има, заиста што да се види и зато ту налази све - и прилику да се одмори и купа, али и да нешто види, па и да научи. - Овог љета, заиста, је врло разноврstan и богат и културни и забавни програм. Међутим, опет се не поштује вријeme за прекид музичких програма у кафићима, а ни чистоћа није на нивоу туристичког града. Котор има велику шансу да буде "мека" за туристе али морају се отклонити слабости о којима туристи често говоре - рекаје господин Вратислав Хованцов, док његова супруга Славица посебно истиче богат програм излета по Боки Которској.

Но, мимо тога, породица Хованцов истиче обилна

КОТОРУ И БОКИ ГОДИНАМА СЕ ВРАЂАЈУ ТУРИСТИ ИЗ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ

СЛАВИЦА И ВРАТ ЂЕ ДОЋИ ОПЕТ

Вратислав Хованцов, стручњак за рачунаре, који има посебне симпатије за Котору.

Још давно је заволио Котор. Има, каже тај град душу, има, заиста што да се види и зато ту налази све - и прилику да се одмори и купа, али и да нешто види, па и да научи. - Овог љета, заиста, је врло разноврstan и богат и културни и забавни програм. Међутим, опет се не поштује вријeme за прекид музичких програма у кафићима, а ни чистоћа није на нивоу туристичког града. Котор има велику шансу да буде "мека" за туристе али морају се отклонити слабости о којима туристи често говоре - рекаје господин Вратислав Хованцов, док његова супруга Славица Хованцови.

Што се тиче утишка синова Павела и Душана, они посебно истичу живот и велики број омладине у Будви, а како су извесno вријеме боравили у Котору, истичу европски утишак и атмосферу у новој дискотеци "Сеондо Порт".

Заиста је ваша дискотека сјајна. Пуна је младих

зак неких предјела у континенталном дијелу Црне Горе. С тим у вези, посебно су одушевљени посјетом чуvenом светилишту манастиру Острог.

- Духовно смо богатији и срећнији послије посјете чуvenом манастиру Острог. Мој супруг је католик, ја сам православна, али без разлике, усхићени смо послије посјете чуvenom светилишту манастиру Острог. То је доживљај који ћу пamtити цијелог живота - рекла је господица Славица Хованцови.

Што се тиче утишка синова Павела и Душана, они посебно истичу живот и велики број омладине у Будви, а како су извесno вријеме боравили у Котору, истичу европски утишак и атмосферу у новој дискотеци "Сеондо Порт".

Заиста је ваша дискотека сјајна. Пуна је младих

гостима језиком музике. То је дивно здање и мислим да је Котору, то, одавно требало. А и у другим мјестима, дуж ватрога, било би добро да буде што више диско-клуба.

Дани одмора брзо су прошли, стари гости Котора и, уопште нашег приморја, својим очима видјели су, у неким стварима, извјестан напредак, али и неке старе слабости. Они ће, кажу, опет доћи у Котор јер су пре-више везани за овај крај, ако се сваке године не буде нудило боље и љепше, ако туристичка понуда не буде напредovala, истичу, да ће, што се Чехи тиче, све већи број љетовити друге адресе за љетовање.

Д. Давидовић

АКТУЕЛНОСТИ

БИЉЕШКА

ОПЕТ, КРИВИ, НОВИНАРИ

Готово ћири мјесеца мјештани блокирају луку у Зеленици. Чинили су то и када је шемијерашура прелазила чејтрдесети годишњи Целијусове скале, ујорно, без намјере да одушеви овога земље које су изнадили и на бројним пропштим скуповима које су одржали на обали Бококотарског залива.

А њихови захтјеви, изнадили штрансареном на бројним штрансаренома са често духовитим садржајем, најкраће сажешо и ласили су: нећемо еколошку бомбу у среду "невјесте Јадрана". Односно, нећемо цемент, расути, на њеној "вјенчаници" европске кроја и боја.

И док ујорни Бокељи блокирају своју луку и наносе притисак и свом присташама са често духовитим садржајем, најкраће сажешо и ласили су: нећемо еколошку бомбу у среду "невјесте Јадрана". Односно, нећемо цемент, расути, на њеној "вјенчаници" европске кроја и боја.

И док ујорни Бокељи блокирају своју луку и наносе притисак и свом присташама са често духовитим садржајем, најкраће сажешо и ласили су: нећемо еколошку бомбу у среду "невјесте Јадрана". Односно, нећемо цемент, расути, на њеној "вјенчаници" европске кроја и боја.

На суду су се, засаг, у вези са "случајем Зеленика" нашли само новинари. Реал ујући на вријеме и професионално,

указали су на велики проблем. Указујући на стручна и лаичка мишљења, да цемент и туризам не могу у заједно. Да земље које држе по свом имени и привреде у којој је туризам важна пристрјана, оне у окружењу, али и оне йошаде о нас, појавио је прашајерију све оно што је ађује човјекову околину.

Црна Гора, чијим су членцима уста претпушта реформи и демократије, која нестриљиво хрли ка Европи, одредила је баш туризам као стручашку и рану развоја. Што се, па, стиче луčkih силоса и претпушта цементи и други роба, одредила је за то Луку Бар и њено залеђе. А Бока је, по Бокију вољи, прегодређена за развој туризма. Новинари су, дакле, криви за то што су на ово подсећали оне који су гајући дозволе пренебељи усвојене стручаше ије. И који сада стигнући најављују јошавање већ гаји мишљења и дозвола за појаву силоса у Зеленици.

На стручни новинара су иак они - најважнији. Више од 4000 житеља Зеленике и околине који су својим појавама у штешцији омогућију простиру "цементирања" јединственог фјорда на Јадрану. И наука. У првом реду еминентни стручњаци Институтица Јадрана, који су шакође на вријеме и артиљеријски указали на сву бесмисленост, али и поубоност постavljanja цементи силоса у зони највеће добре Црне Горе - морске.

С. Ш. Г.

Комерцијална банка АД Будва, за шест мјесеци колико постоји под овим именом, остварила је - годишњи план!

Скупштина и управни одбор наше банке, чији је оснивач у потпуности Комерцијална банка АД Београд, оцијенили су полугодишњи рад веома успјешним, казала је на конференцији за новинаре Милијана Греговић, генерални директор Комерцијалне банке АД Будва. Порасли су приходи, али и расходи. Но, нама није циљ високи профит већ пре-васходно завидно место у банкарству Црне Горе, које већ заузимамо. Наша девиза гласи: мање цијене, висока професионалност.

Ова банка је отворила нове експозитуре у Бару, Котору и Рожајама, за који дан ће експозитура у Подгорици прерасти у филијалу, отвара се и експозитура у Херцег Новом.

Комерцијална банка АД Будва добила је од Централне банке Црне Горе и лиценцу за обављање платног промета, успјешно се ради промет са иностраницом. Веома је изра-

жена кредитна активност - ове године банка је пласирила три пута више новца него ранијих година. Највише паре је пошло на финансирање припрема за овогодишњу туристичку сезону, кредитиране су активности Комуналног предузећа, Водовода у Будви, културних институција у овој општини. Предности имају добри производни програми, а банка даје потрошачке кредите и приватницима (куповина аутомобила, намјештаја).

Комерцијална банка АД Будва једина је банка у Црној Гори која у својим експозитурама мијења динаре за евро. Туристи из Србије напросто опсиједа-

ју шалтере, јер једино на њима могу динаре, који су на курсној листи будванске банке, замјенити за нову европску валуту. Од тог посла банка и нема користи, али је циљ, како наводи њена директорица, да се буде у максималној служби грађана, што је традиција банке.

Милијана Греговић је новинарима саопштила да је недавно у анкети угледног британског магазина Finance central Europe, Комерцијална банка АД Београд, проглашена за најбољу банку у Србији, а њен предсједник Љубомир Михајловић за најбољег банкар, такође у Србији.

П. Н.

КОМЕРЦИЈАЛНА БАНКА АД БУДВА

ГОДИШЊИ ПЛАН
РЕАЛИЗОВАЛИ
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ

ПРОМЈЕНА У ТЕЛЕВИЗИЈИ БУДВА

ДИРЕКТОР СТАНКО АСАНОВИЋ

Управни одбор Телевизије Будва на сједници одржаној 21. јула именовао је за вршиоца дужности директора ове информативне куће Станка Асановића.

Одлука о именовању новог директора донијета је пошто је досадашњи вршилац дужности директора Марко Кентера поднио неопозив оставку.

П. Н.

У УЛЦИЊУ НА ПОЧЕТКУ ГЛАВНЕ ТУРИСТИЧКЕ СЕЗОНЕ

НОВА ПЈЕШАЧКА СТАЗА

Половином јула у Улцињу је завршена изградња пјешачке стазе дуж булевара који повезује град и атрактивне туристичке пределе у залеђу Велике Плаже. То је други пројекат, уз оспособљавање нове депоније, који је Републичка дирекција за јавне радове планирала да реализује до почетка туристичке сезоне.

Фуад Ниманић, предсједник општине Улцињ је нагласио да је изградња тротоара резултат успјешне сарадње локалне управе и Владе Црне Горе. Он је казао да ће општина покушати да заинтересује по-тактичке инвеститоре и да ће тражити подршку ресорних министарстава да се модерна саобраћајница у потпуности заврши, што подразумијева изградњу тротоара и са друге стране пута и електрификацију. Оно што је такође обавеза локалне управе јесте рјешавање имовинских односа ради трасирања наставка булевара до моста на Порт Милени. Евентуална изградња новог моста, који иначе фигурира у постојећим

плановима, значила би много за одвијање саобраћаја на том дијелу обале где се туристи посљедњих година масовно селе из језгра града. На том дијелу обале су и све атрактивнија купалишта која закупци плаха све пажљивије уређују и обала све више почиње да личи на туристичке метрополе које смо имали прилике да видимо бар на разгледницама.

Миодраг Раичевић, директор Републичке дирекције за јавне радове да је новосаграђена пјешачка стаза дуга 1.450 метара, широка 1,60 метара и да је коштала 110.000 евра. Радове је, планираним динамиком, успјешно извело приватно предузеће "Липа" са Цетиња. Приједбе мјештана да је модерна саобраћајница у потпуности заврши, што подразумијева изградњу тротоара и са друге стране пута и електрификацију. Оно што је такође обавеза локалне управе јесте рјешавање имовинских односа ради трасирања наставка булевара до моста на Порт Милени. Евентуална изградња новог моста, који иначе фигурира у постојећим

и да ће почети одмах на-

Сузана Мујић

ОГЛАС

A.U.S based Development organization is looking for office premises in Budva.
Minimum requirements are:

- 500 sq. meters of space
- 3-4 telephone lines, possibility to obtain additional numbers and ISD line
- Good electrical installation and water supply
- Two separate entries if possible
- Parking space for 5-6 vehicles available
- Minimum 12 month contract available
- Perferably centrally located, but not essential
- Good road access to premises
- Air-conditioned

Please contact us on following telephones:
086/454-875; 086/454-893
Fax: 086/454-883

Развојна организација, базирана у УСА, тражи пословне просторије у Будви.

Молим да нас контактирате на следеће телефоне:

086/454-875; 086/454-893

Факс: 086/454-883

ИЗ
МОГ
УГЛА

РАШТА СЕ РОДИСМО

Рашко Рајковић

Када је прије петнаестак година у Будви започeo са радом "Град театар", мало ко је наслућивао да ћe се овај град, који то није, претвори у театар.

И заиста, оно о чему се могло само сањати претворило се у стварност.

У овом "граду", догађа се блокада плаже, догађа се блокада улице, догађа се да најлепнији угоститељски објекти буду закатани, догађа се још много тога, а све то у отуђем "шпију" туристичке сезоне, смишљено и урађено од оних који су нас запљуснули на таласима "спасоносне", "праведне" и "транспарентне" приватизације. Смишљено и урађено од оних који су са најодговорнијим мјестима најављивани као МЕСИЈЕ нашег све-колико посрног туризма и свега осталог што тај туризам прати. "Метропола туризма" има барикаде и то оне оригиналне од домаћег монтенегро крша, што неизоставно одсликава амбијент у праскозорје Француске буржоаске револуције, наравно у домаћем издању.

Патронат дешавања у "Метрополи туризма" и не само њој, држе сада бивши гласноговорници и авангарда радничке класе, интернационалисти, националисти, па поборници транс... и пан... интеграција и експоненти "хуманог" капитализма, односно они који су обећали (обећање.....радовање), исправљање историјских неправди, између остalog: денационализацију тј. дејекспропријацију некадашњих "експропријатора".

Да пређемо на ствар.

Да се у "Метрополи црногорског туризма", домаћин ничему или мало чему пита, није ново сазнање. То је наша судбина већ дуже вријеме.

Одјавно дригујемо без диригентске палице, а да ли и у којој мјери смо диригентску палицу предали или нам је одузета, остаје вјечита дилема?

Прије десетак година понадали смо се да ћe се кроз реституцију и приватизацију успоставити равномјерна и праведна расподјељења моћи у нашем "граду" (друштву).

очекivali smo da наша пирамида буде што шире, што мање оштра, а што више заобљена на врху, и то не због оне марксистичке "од свакога према могућностима, а свакоме према потребама", већ због развоја и укупног просперитета модерног, демократског и социјалног друштва.

Да се десило оно што се није десило, да је отето враћено, да је самоуправљачима стечено предато и заштићено, не би се дешавало оно што се дешава, не би се дешавало "Чудо невиђено".

Овај "Град", и не само он, не би био забетониран, не би био ограђен и заграђен, не би би каменован.

Овај "Град", био би слободан, био би приступачан, сијаја би пуним сјајем, "Метропола"

АКТУЕЛНОСТИ**ПРОСЛАВЉЕНИ ЈУЛСКИ ПРАЗНИЦИ****СВЕЧАНО ДУЖ ЧИТАВОГ ПРИМОРЈА**

У дјелимично преуређеном и проширеном Спомен Дому "Чојкова Главица" који је сада обједињен и заједнички за све Маине и Поборе почело је овогодишње обиљежавање јулских празника 4. јула у организацији Општинског одбора СУБНОР-а сусретом са породицама погинулих бораца. Тим поводом говорили су Рако Радоњић и Панто Митровић, истичући да је то била борба велика и славна против фашистичког освајача у којој је погинуло више од педесет милиона људи у читавом свету. У Југославији је за вријеме НОР-а погинуло више од милион и по људи. Било би жалосно да се тако нешто више икад понови. Увјече је одржана вишечасовна академија (поводом Дане бораца) у сали "Црвене комуне" на којој је текст Пека Лијешевића, који из здравствених разлога није могао да дође, изговорио Ђорђе Грегорић. На мјесту погибије народног хероја Ника Аћука, Бориславе-Боре Зеновић и Михаила Ивановића положе-

но је цвијеће 9. јула у Мрчевцу, у општини Тиват.

Полагањем цвијећа на споменике и спомен обиљежја, које је звучима посмртног марша прatio и оркестар Градске музике Будва у Петровцу, Светом Стефану и Будви, тридесет трећом традиционалном партизанској вечери на Челобрду на којем је говорио Никола Стјепчевић борац НОР-а као и традиционалним сусретом бораца, грађана и омладине код Спомен Дома "Чојкова Главица", уз скроман умјетнички програм и евоцирање успомена на херојско вријeme које ће још дugo бити светионик нашег свеukupnog bitišča i tražača прослављен је Дан устанка народа Црне Горе. Шездесет друга годиšnjica bitke na Brajićima, koja је ušla u sveistorijske čitanke као јedna од најvećih и најčuvanih bitaka u prvoj godini našeg oslobođilačkog rata obilježena је и прослављена 18. јула. О њеним резултатима и до-метima говорио је Томо Мартиновић. Он је рекао да је у бици на Brajićima

погинуло 180 italijskih vojnika као и sedam brajićkih glavara (u samoј bići samo tri taoča, a još četiri tokom ove operacije), као и jedan borač iz crmnichkog odreda "Podgor" Niko Vučić. U toj bići je zaoblijen i prvi neprijateljski tenk u oslobođilačkom ratu od 1941. do 1945. godine.

-Još mislim sve što danas imamo, a mi smo generacija koja toliko pamti, imamo zahtvaljujući pokretu od 13. jula i NOB-u. Zato sam sretnan što ovde vidim borce, kojih je žalost sve manje, ali i poštovače kojih još dugo imajući imajući, riči su gredoneljnika Bora Anke Vojvodin, koja se 13. jula обратила борцима i poštovaocima borača. У Бару је положено цвијeće na spomen obiљezje u Dому revolucije u Mišićima, kao i kraj spomenika palim Crmnčanima u Vipazaru i na spomeniku Šoka Mашова Lekovića, prvega palog borača u NOB-u, a svečanoност povodom Dana ustanaka organizovana је i u Dому omladine u crmnichkom selu Utigr

-Triнаesti јул је svečano obilježen i u Ulcinju i to svečanom sjednicom Oпштинског одборa СУБНОР-а i evočiraњem uspomena na zaјednicki otpor fašizmu od strane Crnogorača i Albanača, iako je neprijatelj, rekao je Blago Jancić, predsjednik СУБНОР-а Ulčića, činio je sve da zastrašujućima, starijeljima mlađih ljudi unese razdor i podjelu među stanovnicima ovog područja.

-Tako је ovde sačuvano zaјedništvo i prijateljstvo među priпадnicima albaniske i crnogorske načionalnosti i sačuvana је odlučnost za nemiraće sa onima koji su bili u stroju sa fašistima, riči su predsjednika ulčićinskog СУБНОР-а.

У Црвенима i Kriješama u opštini Herceg Novi održan је "Kriješki uranak" 12. i 13. јула uz prigodan i atraktivni kulturno-zabavni i sportski program. Kotorani i Tivčani su takođe, svečano прославili Dan borača i Dan ustanaka.

Д. Цвијовић

ОСВРТ**„ПРЕПОРУКЕ“ ЗА ЕВРОПУ**

Црна Гора хоће у богату европску породицу с Америком под руку, нудећи нове – подјеле! И то, на заиста неobičan начин – продубљујући stare јазove. Партизанско – четничко! Јула 2003!

Тринаestog јула су се од Колашина до Берана довицавали uglavnom потомци оних који су у име разних идеологија прије шест деценија убијали једни друге. Братске јаме су поново отворене, старе раније повијећене, petokraka i ko-karda, "два страшна симбола" су се опет укристиле. "Равна Гора и Црна Гора не могу заједно", поручио је са партизанског гробља Брза под Колашином, са централне прославе дана устанка у Црној Гори, први човјек борачке организације ове републике Андрија Николић. Потпредсједник црногорског парламента Драган Кујовић је на истом скупу проширио тезу: тринаestostarski ustanici су се борили за самосталну Црну Гору (и борци и њихови потомци су увје-лиko и duго misili da јe циљ борбе била Југославија која је из рата rođena)! A онда је, апстрахујући Београдски споразум, на извještajnem начин као и препоруке и ставове ЕУ, казао да народ Црне Горе треба да одлучи, да ли ће она остати u okvirima teh stvorene državne zaјednice ili ћe, као i otale države u fамилиju evropskih država uči kaо samostalna. Na kraju јe "прогнозирао" da ћe, kada za to dođe vrijeđe Црна Гора sigurno odluchiti da буде samostalna.

На другој страни, у манастиру Ђурђеви ступови код Берана, пошто четнички војвода Ђуришић није стигао у бронзи,

јер је то власт забранила, рушећи притом постамент у селу Горње Заостро, одржан је парадос "пострадалима за вјеру православну, краља и отаџбину". У декору оригиналних униформи "јуришића", уз заставе четничке и пјесму, војводин син је поручио да они који су споменик његовом очу порушили немaju toliko dinamita koliko народ има вољe da ga podigne.

Умјестo истinskog pomireњa sinova i unuka, оних који су започели братоубиљачki rat u Crnoj Gori, dakle, newe prijetje. Ni riči pritom o uzročima raspoluživanja crnogorskog naroda, o ekonomskom ponisku građana kojima је (dobrom dijelom) glad zakucala na vrata, o "kontroverznom biznismenima", koji su u transaciji, privatizujući Crnu Goru, napunili bisage devizama којe ћe i potomci trošiti, o napuljskim i optužnicama iz Barija i na njihova imena, i na imena čelnika crnogorskog akutelnje vlasti.

Европа zasigurno neće u svoje okrije dеспотizam s prijedstvima kriminala, neće cijomashnu državu bogatih vlastodržaca, neće prazne fabrike xale i pune racune na stranim bankama pojedinača, neće ideološke podjele i prijetje, оних који су verbalno za ono što demokratski svijet hoće, a u praksi sve čine da Crna Gora будедалекo od tega. I kojima su novi podjele na staroj matrici начин da ostanu јoш na vlasti.

Нove побједе partizana nad четничima су slaba препорука za evropsku vizu. Prečlaba, aли i - smiješna.

С. Ш. Г.

УМЈЕСТО DA ЖУКОТРИЦА БУДЕ ЕКСКЛУЗИВНО ХОТЕЛСКО – ТУРИСТИЧКО НАСЕЉЕ**НАЈАТРАКТИВНИЈА ЛОКАЦИЈА
У ЦРНОЈ ГОРИ ПРОПАДА**

● Инвестиција на мјесецу је некада био аушак, коишала би око 30 милиона евра, пројецирана је бивша дирекција за планирање и uređenje prošlosti у Бару, а урбанизацијом сада је још један маслињак

На самој обали мора у насељу Жукотрици у Бару, у хладу stoljećnih maslini, био је смјештен један од највећих и најфункционалнијих ауто-кампова у Црној Гори. Годинама је, међутим, тај простор напуштен и сада представља ругло Бара.

Још прије шест година, бивша дирекција за пла-нирање и uređenje prostora iz Bara, чији је директор био Александар Брајовић, грађевински инжењер, послала је Привредној комори Црне Горе - односно тадашњем шефу Сектора за економске односе са иностраниством Велиши Ненезићу, допис о могућностима изградње хотелско-туристичких капацитета на Жукотрици.

- Доставили смо основне информације о урбани-

стичком комплексу Жукотрица, али то је на томестало. Површина урбанистичке парцеле износи 61.500 квадратних метара, док је површина шуме са могућношћу коришћења у режиму инвеститора 55 хиљада квадратних метара. То је најатрактивнија локација у Црној Гори за улагање иностраних партнера у изградњу хотелско-туристичког насеља са бизнис функцијама - казао је економиста Владимир Лукшић, такође бивши директор барске дирекције за планирање и uređenje prostora.

По његовим ријечима по-годности локације су вишестruke.

- То будуће хотелско-ту-

ристичко насеље налази се у непосредноj близини центра grada, Luke Bar, gromačnog прелaza, трајектне linije Bar - Bari, слобodne царинске зоне, жеље-

грађе је, по његовим ријечима, сачинити на основу параметара који обухватају грађевинску вријednost objekta, sekundarnu infrastrukturu u okviru локације, uređenje same локације, опремање ентеријера, инжењеринг односно техничку документацију, надзор, воење инвестиције, затим marketin, остale трошкове инвестиције, и нужни обртни капитал, као и накнаду за uređenje građevinskog zemljišta.

- Према нашој процјени ukupna vrijeđnost инвестицијe iznosiла bi oko 30 miliona evra - испричao nam је u jednom dašku Vladimir Lukšić, jedan od znanih Barana. Његова reakcija uslijedila је, каје, poslije свакодневног pješčanica od Marinе do Šušaša i prolaska porer некадашnog ауто-кампа на Жукотрици.

Милан Вујовић

**ОСТРВО СВЕТИ НИКОЛА
ЉЕТОС САМУЈЕ**

Острво Свети Никола наприм Budve i ove сезоне је u centru пажње. Јеос је nyemu ne одјекују мине, нема ни градитеља, али ни туристи. Школј, како у народузову острву - самује.

Купача нема јер тако жели власник најатрактивнијег дијела острва (западни дио, према Budvi), контроверзни beogradski biznismen, који već дуже живи u нашој туристичкој престоници, dr Nenad Bođević. Господин Bođević, који је

власник хотела "Адмирал", атрактивног објекта наприм turističkog naselja "Slovenska plaža", подуже је već јут на opštinske vlasti. И ту svoju јутњу је mIFESTOVAO na zaista neobičan, бољe reči neprijetern način. Lani, na početku turističke sezone postavljene su mine u dio njegovog objekta na ostrvu koje je sasakiđa bez odobreњa, aли to je ugrađeno po налогу republičkih vlasti (Ministarstvo za uređenje prostora). Почетком ove sezone došao je u konflikt sa opštinskim vlastima zbog me-

periudu joj je skrenuo pažnju da je ovaј dio oстрva - zaključan?

Убрзо након тога огласио се Dраган Ivančević, direktor JPK "Morsko dobro", предузећa Владе РЦГ која газдуje најужим појасом uz obalu.

- Dileme нема: сваки građanin ima право da koristi javna dobra - rekao je Ivančević. - A plaže су, па i one na ostrvu Sveti Nikola, upravo to. Јуди se ustructavaju da se kupaju tamо где пише "privatni posjed", што i razumiјem. Но, сваки građanin može tamо

talne ograde koju је postavio испред свог хотела i tako onemogućio прилас stanovnicima naselja koja се налази сјеверно od "Admirala". Ограда је порушена, aли Bođević se nije pomislio: na mjesto ograde postavio је огромне stijene koje су препрекa za prolaz mještana i turista. И којe "ukrašavaju" ovaj prostor već дуже vrijeđe. Но, niјe se izgleda zadovoljio tom "odmazdom" već је забranio pristup kupacima na plažu koja се налази испod njegovog imanja i koju је on uređio. Postavio је natpis "privatni posjed", тамо су и njegovи људи који upozoravaju goste da se tu ne mogu kupati i sunčati. Своjoj odluci је kratko obrazložio: u pitanju је privatni posjed i posjet je забрањen!

Иванчевић каже da затegnuti односим измеđu господина Bođevića i vlasti, ne donose dobro niko i da treba učiniti napore da se svaki neusporedizumi razriješe.

- Никада nisam podržavao dvelju gradiju, niti ћu to raditi ni u budućnosti. Такођe је protiv tog i partijska kojoj priпадam, a da i ne говорим o предузећu "Morsko dobro" na чijem sam celu, koje nastoji da uvede red uz obalu. Но, da budem iskren, podugo se već pitam zašto nadležni ne stvorte услове da se legalno investira u развоju turizma na ostrvu. Izveđeno је да је Bođević kupio dio oстрva, onaj naјatraktivniji, da је ožbiljan investor. Treba mu omogućiti da planški radi. To bi bilo i u njegovom interesu, али прије svega u interesu opštine Budva, Crne Gore. Уколико nije moguće обезbijediti planove koji bi dozvolili gradiju i to треба reći Nenad Bođeviću. Што прије. Овако један ne-sporedizum rađa други и све ce prelata preko leđa mještana, turista. На užtrabu razvoja turizma.

"Morsko dobro" је, na izveštajnem начин, duglo ramplju na oстрvu. С друге стране на снази је и даље Bođevićeva zabrana ulaska na "privatni posjed". По njegovom tumačenju i na plažu. Купачи, uglavnom, zaobilaze taj dio, а све је мање izletnika uopštite na ostrvo Sveti Nikola. Xoće li avgust donijeti neke promjene, остајe se viđi.

C. III. G.

АКТУЕЛНОСТИ

ФОНД ЗДРАВСТВА И ДАЉЕ ОДБИЈА ДА ПЛАТИ РАЧУН ЗА ЛИЈЕЧЕЊЕ У ВОЈНОЈ БОЛНИЦИ У МЕЉИНАМА

Од отварања породилишта у Мељинама, 8. марта ове године, које је изграђено средствима савезне државе, а опремила га је републичка Влада, рођено је преко 100 беба. Фонд здравства за те услуге до сад није платио ни цент иако је управа Војне болнице у вишем наврату нудила споразум о финансирању услуга које пружају цивилима осигураницима прије свега са подручја херцегновске општине.

Директор Фонда Рамо Бралић, вратио нам је све фактуре - каже управник Центра војно медицинских установа генерал мајор др Љубо Ђуровић. - Ја сам о томе обавјестио и црногорског премијера Мила Ђукановића. Ако је Војска уложила два милиона евра у изградњу савременог породилишта, зар није логично да оно буде на располагању Новљанима који су на његову изградњу чекали скоро 40 година. Наша установа ће неминово у будућности бити државна болница, јер се налази на територији Црне Горе. Нико очуване објекте, савремену опрему и референтни статус те установе неће однijети одавде. По његовим ријечима односи између Војне болнице и цивилног фонда здравства никад нису били лошији од када је 1994. потписан Уговор о пружању услуга цивилним осигураницима из херцегновске општине на хируршком, ОРЛ и интерном одјељењу. Те услуге је до

УСЛУГЕ ПЛАЋАЈУ ПАЦИЈЕНТИ

прошле године Фонд плаћао је релативно уредно. Међутим, лајски дуг од око пола милиона евра Војна болница је од Фонда морала да наплати судским путем. Од почетка ове године није уплаћен ни цент за уговорене обавезе или ни за бројне друге интервенције које су због хитности, или и референтности ове болнице, грађани често у њој добијали. Гинеколошко акушерске услуге у новом породилишту нису још ни уговорене а о плаћању нема ни помена.

Зато су у Војној болници одлучили да, док се односи са Фондом не регулишу, рапчун за пружене услуге испостављају пацијентима. Ријеч је о свим амбулантским, хируршким и ортопедским интервенцијама, снимањима, анализама, које Фонд иначе уредно плаћа болницама у Рисну и Котору. Сада и породиље из Херцег-Новог, као и остало из других општина, морају да плаћају по 200 евра за порођај и боравак у болници од неколико дана.

- Нимало нисмо задовољни оваквом ситуацијом. Спремни су на разговоре и сарадњу са људима из Фонда и Министарства

здравља или до сада друга страна није показала ни добру вољу ни заинтересованост да за овај проблем, чије нерјешавање плаћају грађани - црногорски осигураници. Најмање волимо да узимамо паре од пацијената јер би нам много једноставније било да услуге које им пружамо наплатимо од Фонда здравства. Али просто смо напетеријани да тако поступамо - закључује др Ђуровић и истиче да свакодневно има 30-40 цивилних осигураника који уредно плаћају услуге које добијају у овој болници. И не жале се.

Много је, међутим, оних који немају новца да плате за лијечење, којима је и аутобуска карта до Котора скупа, а да не говоримо о беспотребном малтретирању болесних људи. Због чега је све ово потребно најбоље знају они који располажу новцем за здравствено осигурање грађања. Они за сада ћуте. Чак ни обећања, какво је у Херцег-Новом дао министар здравља др Миодраг Павличић почетком јуна да ће Војна болница бити третирана као свака друга црногорска болница и да ће се о уговору са њеним руководством разговарати за неђељу дана, изгледа ништа не значе. Но, без обзира на одлагање, ово питање ће морати да добије на дневни ред и да се реши онако како је то најлогичније и најрационалније.

Д. Јевановић

АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ЛУКА – КТОР ОБИЉЕЖИЛО 15 ГОДИНУ УСПЈЕШНОГ РАДА

БУДУЋНОСТ У НАУТИЧКОМ ТУРИЗМУ

На Петровдан 1988. године основана је фирма ЈП "Лука" Котор која је недавно обиљежила 15 година дјеловања, сада као Акционарско друштво, која по постигнутим резултатима, уз АД "Југопетрол", може да буде за примјер у Котору. Година, упорно грађећи имања, а и услове за прихват бродова, као и рад осталих запослених АД "Лука" Котор је стеклаrenom и повјерење, зато јер ове сезоне све више путничких бродова у каторској луци. То је свакако, најбољи доказ да је и квалитет услуга на потребном нивоу који захтијева међународни квалитет услуга.

Поводом обиљежавања 15. годишњице рада, на путничком броду "Јован", АД "Лука" је организовала ноћно крстарење заливом Боке Которске, уз слайд презентацију даљих планова развоја ове фирме, о чему је говорио предсједник Одбора директора Никола Коњевић.

- Перспектива је у развоју како наше луке тако и Наутичког центра, јер је наша трајна оријентација што више путничких бродова у луци и развоју научног туризма чиме би преко цијеле године било послана за наше раднике. У том правцу тражимо одговарајућег партнера, прије свега из иностранства, чиме би се на прави начин валоризовала могућност и потенцијал које имају Лу-

ка Котор и Наутички центар - истакао је Никола Коњевић на сусрету са пословним партнерима и гостима приликом обиљежавања 15 година успешног рада АД Лука Котор.

У годинама које су иза нас, посебно у вријеме док су санкције Савјетa безбедности ОУН блокирале даљи развој, у фирмама из Котора морали су да се оријентишу и на друге послове који би преживјели, па је тако интензивиран теретни саобраћај, који се и сада дјелимично обавља, углавном, у мјесецима ван туристичке сезоне. Тада се каторска лука користи за превоз јужног воћа, грађевинског материјала и друге robe која не угрожава еколошку стабилност акваторије залива Боке Которске.

Међутим, већ неколико сезона, из љета у љето, повећава се број јахти и других пловила, па путничких бродова који стижу до каторске лuke, а ове сезоне сваког понедељка, односно четвртка стижу и двије редовне чarter линије из Пуле, односно Венеције!

- Путнички брод "Далматија", већ другу сезону стиже једном седмично у Котор и задржава се неколико сати, док гости излазе на разгледање града и околине, а четвртком, од ове сезоне, стиже путнички брод из Италије "Коста тропикал", чији путници такође више сати имају

Д. Јевановић

ЈУБИЛЕЈИ

31. РОЂЕНДАН ПРИМОРСКИХ НОВИНА И 15. РАДИО БУДВЕ ОБИЉЕЖЕН ПРЕСЕЉЕЊЕМ У НОВЕ ПРОСТОРИЈЕ

КРАЈ ПОДСТАНАРСКИХ МУКА

Почетком јула Јавно предузеће "Информативни центар" преселило се у нове просторије у пословном стамбеном објекту БСП, у улици Јадрански пут број 14, између Јадранске магистрале и Тргног центра. Из новог, модерно опремљеног студија, Радио Будва се огласио 8. јула, а свечаност поводом дугог очекиваног усељења у своје просторије одржана је 12. јула, стицајем околности на дан када је прије 31 годину штампан први број Приморских новина.

Свечаност је у присуству бројних гостију, јавних и културних радника и новинара, пресијецањем врпце отворила предсједник општине Будва Весна Радуноvić.

- Прије 15 година почeo је да еmitује програм први будвански радио. Прве информације и први звуци музике пуштењи су у етар са скромне технике и у реализацији неколико сарадника. Разлог за славље имају и Приморске новине које, коначно, послије 31 године имају своје просторије. Подстанарски живот није био лак јер се постојећи простор у згради "Зета-филма" морао силом приводити намјени. Није било лако ни закуповавцима са нама, зато им овом приликом захваљујемо на разумевању и стрпљењу. Данас имамо функционалне и удобне канцеларије у којима свако од запошљених има свој кутак за рад, и, што је најважније и на шта смо изузетно поносни, радио има савремену, технички изузетно опремљену "радионицу" од двије режије, два студија и једног мастер - рекла је на свечаности директор "Информативног центра" Александра Радосандић истичући да свега овог не би било да није оних који су на разне начине помогли остварењу сна запошљених у овој информативној кући. - Захваљујемо онима који су највише доприњели изградњи и опремању овог објекта, а у првом реду Општини Будва, извођачу радова предузећу БСП, затим конзулату САД и Комисији за додјелу малих грантова, Атлас монт банди, као и свим онима који су на било који начин помогли да све ово буде овако лијепо. Зајахваљујем и свим радницима нашег колектива на несебичном и ванредном ангажовању на послу око уређења овог простора. Иако смо много тога успјели да урадимо, морам напоменути да посао није завршен потпуно, јер корак са високом технологијом је тешко ухватити, али ми ћемо јурити у том правцу.

"Информативни центар" сада користи простор од 362,81 квадратних метара. Уз модерно опремљени технички дио (режија, студија, мастер) ту су и просторија за редакцију Приморских новина, четири уредничке канцеларије и десет Радио Будве, канцеларије директора предузећа, рачуноводства и маркетинга, велики пријемни хол са простором за портира и секретарију, кухиња са бифеом и пет "нус" просторија.

На свечаности поводом пресељења у нове просторије уручене су пригодне награде радницима за 15 и 10 година рада на стварању ове информативне куће. Награђени су Драган Кларић, Ваља М. Станчићић, Ранко Павићић, Драган Ковачевић, Душко Мрвљевић, Бранка Поповић, Јелько Ђорђевић и Јелько Рафаиловић.

Снимо: Милорад Тодоровић

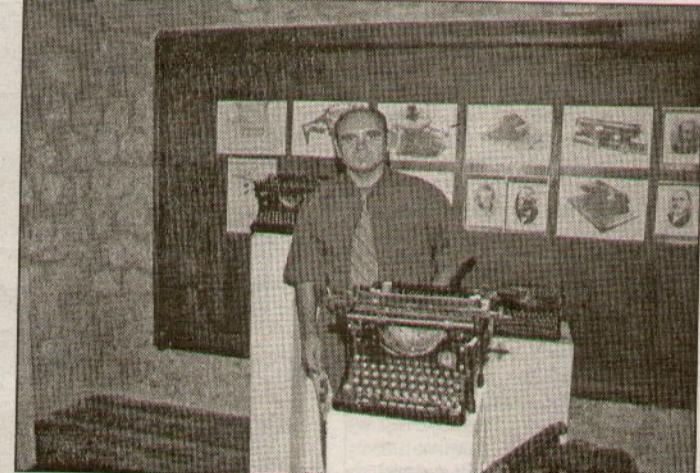
ЉУДИ И ДОГАЂАЈИ

ИЗЛОЖБА ПИСАЋИХ МАШИНА „ОД ГУТЕНБЕРГА ДО КОМПЈУТЕРА“ У ТИВТУ

МАШИНА КОЈА ЈЕ СПАСИЛА ЧОВЈЕКУ ГЛАВУ

Ако све прорачунам за машине сам до сада дао око 10.000 марака. Идем даље. Сада играм игру коју други играју. Експонати које имам немају ни интересената за куповину ни тржишта. У спаваћој соби имам полицу поред кревета на којој држим око 50 комада. Некад размишљам шта ако све то једном падне. У прошлом вијеку је то било заслужно средство писања и свега. То је био вијек писаћих машина. Последњих година је то компјутер и сада је вијек компјутера. У мојој колекцији ће се убације наћи електричне, електронске машине са дисплејом. Машине су се некада продавале заједно са дактилографијом. Почетком прошлог вијека дактилографија је била други човјек у фирмама из директора. Ко год је желио нешто да откуда мораје је лијепо да јој се обрати. Ларс Толстој је имао дактилографију, Агата Кристи је куцала на машини, на њој су стварана умјетничка дјела, новински чланци, али и писане смртне пресуде - говори о свом необичном хобију морнарички подофицир из Тивта, колекционар писаћих машина Ендре Халас који је приредио прву изложбу ових експоната у галеријском простору Јећниковаца Буља.

- Од Гутенберга до компјутера није баш добар назив. Неоправдано је да се тако зове јер би требало приказати све при-

јерке кроз вјекове, патенте и слично. То је овом изложбом само документовано хроника оних који су покушавали да направе нешто - да направе писаћу машину. Писаћа машина која је могла да служи сврси направљена је 1873. Направљено је 20 комада. Послије тога је Ремингтон почeo да их прави фабрички 1876. Права серија је носила назив Ремингтон број 1. Направљено је до данас како много марки писаћих машина. Спомиње се цифра од око 4.000 - истиче тиватски колекционар.

- Како је почела та колекционарска љубав?

- Све је то случајно. Не смијем да кажем да сам се заљубио у своју прву машину иако

је то била љубав на први погled. Било је то у антикварици у Београду. Била је то заиста једна лијепа машина која и данас плијени моју пажњу. Кад сам је купio углави ми је прошло: Ако ову купим мисlim да ћу и даље да купujem лијепе примјерке. То је било 1996.

У почетку сам ја тражио власнике машине, сада они траже мене. Имам 7-8 врста огласа у дневним новинама у Србији и Црној Гори да откупљујем писаће машине. Јако ријетко се догађalo да добијem машину на поклон - да је добијem у размјени за нову машину - иако је и тога било. Углавном сам их откупљивао и то је једна веза између моје професије и колекcionarstva.

Имам 180 примјерака од кога се 10% може одбациti на неке неугледне или попутно зарђале машине. Све су остale за употребу - једино су им траке суve. Најстарији примјерак машине имам из 1895.

- Који је највреднији примјерак?

- Не може се тачно процијениti јер нема релевантног стручњака. Ја то не могу да процијеним. И уметник кад наслика неку слику, или напише неку пјесму не каже ово је највреднијa. То мора одредiti вријеме и публика. Људи ми кажу "ви сте један од ријетких" колекционара машине. Ја им кажем "не - ја сам једини на овим просторима". Због тога и немам могућност размјene. У Америци има највише колекционара писаћих машине. У Италији постоји Удружење колекционара оформљено 1994. у Кремони. Има их у Шпанији. Један од најзначајнијих је Макс у Италији, а има их и у Холандији. Они сви имају своје приватне музеје, као што бих ја имао на примјер. "Халас писаћe машинe". Имају минимално по 300-400 комада машине. Ја сам за њих ништа. Преко мејла питам ја њих да ли их занимају одређе-

не марке које имам. То ништа није занимљиво, евентуално једна врста кажу они - јер се већ годинама баве сакупљањем и углјавном све то имају."

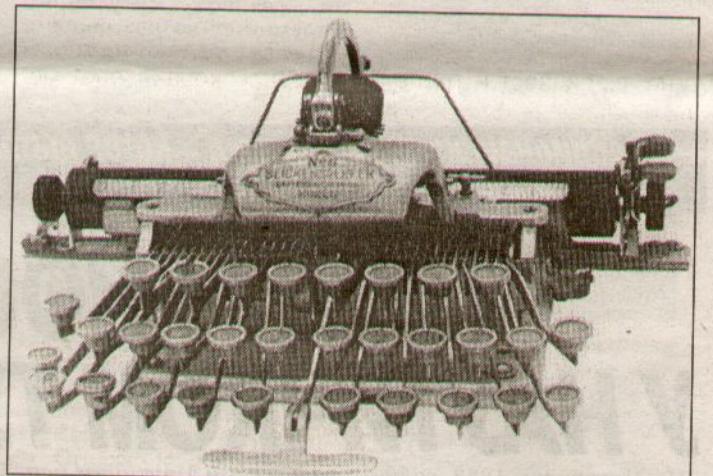
- Имају ли те машине своју причу, своју историју?

- Доста људа се занима за једну машину коју имам. Писаћу машину Вељка Влаховића. Купio ја је од посредника - у почетку нијесам ни знао чија је то машина била. Био сам у контакту око те машине са посредником чак пет година док је нијесам купio. Једна машина "Адлер" коју имам спасила је главу човјеку. Кад сам купio ту машину једна жена ми је написала писмо са пријом чији ниједан сегмент не може бити измишљен. У тој пријоми партizani су били они лоши момци. Партизани су

шина том човјеку спасила главу. Наводно он никад није сазнао за то. Након његове смрти машина је чувана испод угља у подруму.

Има, додаје Халас, једна ћирилична писаћа машина у Подгорици коју треба да откупим. На њој су куцане судске пресуде, чак и смртне казне.

- У београдском хотелу "Југославија" Светлана Раждатовић је имала свој бутик и у њему као изложбене експонате двије дрвене писаће машине. Покушавао сам више пута да попричам сам са њом о томе али ми није пошло за руком. Купio ја једну писаћу машину на ћирилици у коју се Аркан загледao. Кад сам чуо за то понудио сам већу суму новца, да је он не би купio. Прирасла ми је била срдцу, по-

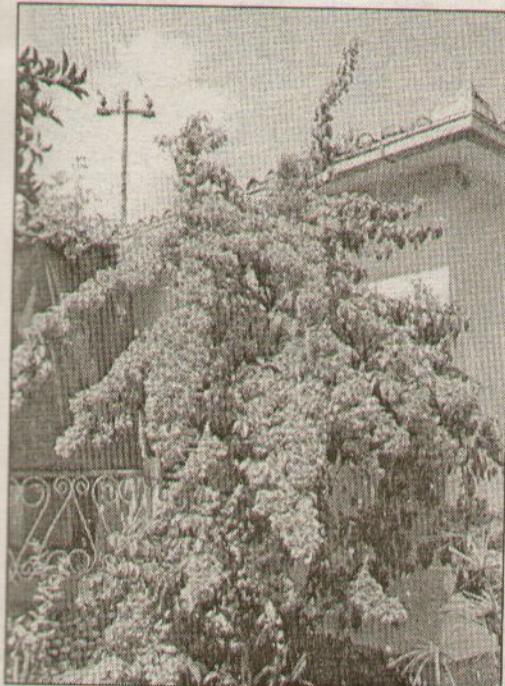

1944. године ушли у Кањижу која је као и данас била велико мајкаско место. Тамо је живио један богаташ. Према тадашњој пракси комунисти су богаташе затварали. Људи из села, робац тог богаташа су сазнали да партизански комесар тражи писаћу машину и брзо су је понијели у мјесну канцеларију и размјенили је за тог богаташа. Тамо је било и стријељања, тако да је ма-

Ж. Комиленовић

ИНИЦИЈАТИВЕ

БАР-ГРАД БОГУМИЛА

Бар ће добити цвијет којим по којем ће бити препознатљив. Бугенвилија, у народу позната као "богумила" бујна, изузетно декоративна, пузавица разних боја биће "градски цвијет".

Име је, пише у литератури, добила по капетану брода Луису Антоану де Бугенвилу, којим је пловио француски ботаничар Филиберт Комерсон, који је пронашао овај цвијет у Рио де Жанеиру.

Бугенвилла се у нашој земљи узгаја одавно, прије свега на приморју. Претече ове бујне дрvenaste пузавице са мноштвом декорativnih цvjetova су Бококоторски залив и Будва.

Туристички информативни центар Бар је покретач идеје о барском цвијету. Уз сарадњу са општином и комуналним предузећем, ускоро би требало да буде посадјено преко 1.000 ових садница.

За "богумилу" кажу да највише доčarava mediteransku sliku. Цvjeteta tokom čitavog ljeta od maja do kraja septembra. У Бару се већ гаје разнобојни цvjetovi ove ukrasne biljke. Lako se održavaju, чак i u njevelikim balkonskim saksijsama. Сve su primjetnije i u parkovima, na šetalištima.

Потиче из Јужне Америке, u mediteranske zemlje bugenvillla je prenijeta iz Evrope.

Н. Павловић

УЗБУДЉИВА ЈЕТЊА ПРИЧА ИЗ УЛЦИЊА

СЛУЧАЈНО УХАПШЕН „БАЛКАНСКИ МАКРО“

• Балкански макро "пумеро уно", који је пошtrаживало чак 13 земаља, "долија" је у - Улцињу. И што захваљујући Јоцијацу 20. јуна на стекшакуларан начин побједио из заштвора у Српруји

машица је ухапсио и привео у Станицу полиције где је признао да је дошао са лажним документима преко Албаније, користећи везе у подземљу суседне земље.

Бојку је ухапшен свега неколико сати након што је дошао у Улцињ - казао је Сабро Бузуковић, начелник Одељења безбедности у Улцињу. - Имао је лажне исправе и готово одмах открио свој идентитет. Имали smo потјерницу, наши

људи су реаговали муњевito. У идентификацији су нам помогли и овлашћена лица из македонског Интерпола.

Балкански макро је већ сјутрадан под јаким полицијским обезбеђењем пребачен хеликоптером у приворску јединицу скопског истражног затвора у насељу Шuto Оризан. Његово пребацивање је организовано без екстрадиционе процедуре, на основу одредби споразума дводју др-

жаве, а највише је трговао женама. Живио је са три "праве" жене, имао је велики број љубавница, а остале "робиње" је продао по цијени од 1500 до 5000 евра. Трговао је са готово 3000 жена из Источне Европе, али и из Албаније и других крајева. Радну каријеру је започeo у Швајцарској као грађевински радник, а по повратку

је градио барове - у скоро сваком већем граду Македоније имаје по један. Волио је да говори за новине, наговјештавајући да ће "ускоро можда бити ухапшен", али да сеничега не плаши јер у "његовим баровима се не ради на црно, све жене имају уредна документа и радне дозволе и нико их ни на шта не приморава". Почеком фебруара је ухапшен у близини родног места. Полиција је убрзо открила у његовим баровима у Скопљу, Охриду, Струги, Тетову, Гостивару и Битољу на десетине жена без докуменata. Осуђен је блатом казном (шест мјесеци затвора) коју је издржавао у затвору "слободног типа" и доста лако је из њега побједио. Скривао се извјесно vrijeme u родном selu, a onda је "krenuo u svijet". И стигао у Улцињ.

Обиман процес против некрунисаног краља балканских макра, водиће се пред Основним судом у Битољу.

С. Ш. Г.

АМЕРИЧКА НАГРАДА

Америчка полиција је непосредно прије него што ће бити ухапшен у Улцињу, обећала награду у износу од 10.000 долара за било какву информацију о Дилаверу Бојку. Но, улцињским полицијским новац неће припасти јер је акцију хапшења "извела овлашћена служба".

„КЕЛНЕРИЦЕ“

Дјевојке су ангажоване за рад у тајним борделима углјавном као келнерице, спремачице, понеке и као плесачице. Но, "основни посао" је била проституција на коју су примораване. Цијене су биле од 50 до 500 евра у зависности шта "гост жели". Морале су пуно да "раде", а неке од њих су признале да су примораване на секс и десет пута током ноћи. Постојала је практика да се дјевојкама чим буду "запослене" одузимају путне исправе и оне су посталаје класично бијело робље.

КУЛТУРА И УМЈЕТНОСТ

ФЕСТИВАЛ ГРАД ТЕАТАР

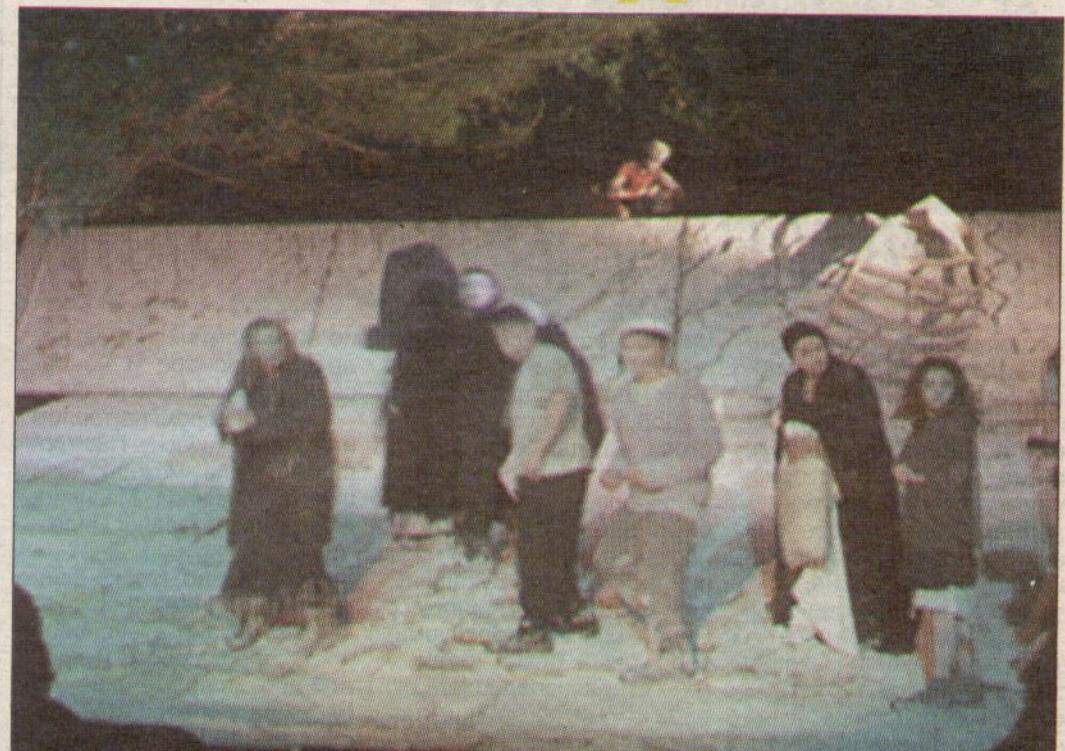
КРУГОВИ, ЦИКЛУСИ И - ДИЛЕМЕ

Овогодиšnи фестивал Град театар заинтересован посматрачу јасно је показао да се у култури неke ствари не могу радити на брзину, односно да стратегија "ријешићемо то у ходу" и није баш најсрећнији избор када је ријеч о једној овако деликатној манифестацији. Стиче се утицај да је било нужније прво пажљivo промислити све организационе аспекте фестивала, његове сегменте повезати у донекле чврсту целину, и повести рачуна да се догађаји збивају како је планирано, него се узлудно исцрпљивati у покушајима теоријске артикулације некаквих "кругова" и "циклуса", што је само додатно повећало општу збуњеност, а самоме фестивалу - испоставило се! - није било од неке очигледне користи.

Основу ликовног програма овогодиšnег фестивала представљала је изложба 12 црногорских умјетника, у селекцији Светлане Раџановић, под насловом "Црногорска љепота". Али од 10. јула до 10. августа та "љепота" се налазила зајуљчана у Цитадели. Ко је на отварању успио да види изложене радове - види их је, ако је пак желио најнадно да ужива у ликовном програму - морао је да плати улазницу у Цитаделу. Но ко зна, можда је смисао овогодиšnег ликовног програма и био управо у томе да га нико не види, осим изабраних ужи-

ваљаца у инсталацијама? Најзад, можда је тако било најбоље и за програм и за могућег посматрача?! Ипак остаје извјесна nelagodnost: радови 12 аутора, пуних мјесец дана, смјештени у једном недоступном простору - колико је уопште оправдано нешто такво називати "ликовни програм"? Поштујући компетенцију селектора, уважавајући ауторе, ипак је неопходно поставити питање: где су у оквиру ликовног програма други садржаји, где су различите естетике? Наравно, уколико неко не сматра да је све другачије и различito истовремено и мање вриједно. У сваком случају - штета, јер било је могуће искористити и друге просторе у Старом граду, организовати још коју изложбу, и уз задржавање високих естетичких критеријума омогућити људима да погледају нешто другачије и различито. Разумије се, под условом да је неко уопште хтио да се помучи око тога.

У тако конципираном ликовном програму, ретроспективна изложба радова Стевана Лукетића скоро да поприма одлике инцидента, нечега што се властитом озбиљношћу баш и не уклапа у општу замисао. Али оно што ипак радује, јесте чињеница да је изложба уопште организована, јер у времену доминације лажних вриједности скулpture Стевана Лукетића дјелују као право откровење. Град театар, Центар за са-

Горка комедија Јајоша Марковића - "Скуј"

сије и Бојан Мартиновић из Црне Горе наступили 25. јула. Концерт по називом "Баху у славу" одржан је 29. јула, а сљедећи дан наступила је Бранка Парлић која је изводила музiku француског композитора Ерика Сатија.

Књижевни сегмент овогодиšnег фестивала у ствари представља квалитетан искорак у односу на досадашњу праксу: елегантно су избегнуте баналне политичке хипотеке претходних инструментализација књижевности, фестивал је овога јељта био отворен за различита поетичка искуства, и носио је једну осло бајајућу димензију у себи - напакон је литература заузела оно место које јој и припада у књижевном програму, избила је у први план. Колонијални монополи су у доброј мјери дестурирани, у "Библиотеци на отвореном" гостовали су писци из Русије, Македоније, Србије, Хрватске, Польске и Грчке; представили су се издавачи, гране културни центри, било је места и за младе црногорске пјеснике, а и ствараоци из Будве представили су оно чиме се баве. Једноставно, овогодиšnи књижевни програм био је занимљив и разноврстан, а заслуга због тога припада у првом реду селекторима: Крсту Вуковићу и Божију Копривици.

Књижевни програм отворио је познати руски писац Виктор Јерофејев, који је говорио о својој књизи "Мушкарци". Посебно драгоцене искуство било је посматрати наступ аутора окупљених око издавачке куће "АГМ" из Загреба: Боривоја Радаковића, Гордана Нухановића и Зорана Лазића, али ништа мање и њиховог уредника Круна Локотара, који је наједан за уреднике неубичајен и диван начин представљао своје писце. Књижевно вече будванског писца Миша Гајиновића било је посве-

ћено његовом роману "Тајна", али је публика имала прилику да чује и неколико нових пјесама овог аутора. Андија Радуловић, пјесник из Подгорице, представио се поезијом из своје нове књиге "Анђео у пшеници".

Оно што заслужује да посебно буде наглашено, јесте изузетно успјело вече будванског писца Ђорђа Греговића, одржано 17. јула на простору између цркве у Старом граду. Аутор је свој нови роман "Хистерија Београд" представио у мултимедијалној форми, успјешно комбинујући литературу, сценски наступ и музiku,

тако да је на крају своје књижевне представе вљање претворио у посебно умјетничко дјело.

Озбиљност естетске замисли Ђорђа Греговића, рад који је уложен у осмишљавање наступа, музичка подршка коју су писцу пружили будвански перкусионисти (Марио Бенић, Мило Зеновић, Марко Марковић и Саша Миљошевић) - све је то резултирало једним, слободно се може рећи: неизборавним тренутком овогодиšnег књижевног програма. Да је Греговић којим случајем из Београда, Загреба или Сарајева, културтргерска Будва би-

ла на своју снобовску контрафасаду обневидјела од усхићења - овако: и аутору и публици остаје само задовољство што су уживали у једном потпуном умјетничком остварењу!

Млади пјесници Јованка Ујаревић, Лидија Никчићић, Милица Бакрач, Станка Рађеновић, Никола Шарановић, Родољуб Ђорић, свако у оквиру посебних ауторских вечери, представили су своје стваралаштво. Публици је представљен и роман "Аушвиц каф" будванског писца Драгана Радуловића. О заједничком ауторском рукопису Мата и Божене Јелушић, надахнуто су говорили Сретен Вујовић и Божена Јелушић, док је на крају вечери публика имала прилику да види и три кратка филма за које је сценарија написао Мато Јелушић.

Сјену на овогодиšnи књижевни програм донекле је бацила одлука Републичке тржишне инспекције да на два дана затвори објекат књижаре "Плато" због тога што Град театар није благовремено регулисао све потребне дозволе. Али срећом, и то је брзо отклонено, тако да су љубитељи књиге могли несметано да уживају у понуђеним насловима ове реномиране београдске књижаре.

Д. Радуловић

"Јулија и Ромео" Бранка Коцкице

Руско - црногорски дуо: Ксенија Акејњикова и Ђоан Мариновић

Виктор Јерофејев је отворио књижевни програм

(ЗАСАД) НИШТА ОД ОПЕРЕ!

Иако је прва црногорска опера "Дидона и Енеј", енглеског композитора Хенрија Персла, почетком године помпезно најављивана као комад који ће бити изведен на фестивалу Град театар (уосталом, опера је и направљена у копродукцији Града театра, Зетског дома и Музичке академије са Цетињем), од тога, ипак, засад нема ништа. Очигледно, била је то још једна залудна фантазија у културном животу Будве и Црне Горе, још једна од гласовитих продукција Града театра од које нико није имао користи. У првом реду, није имала будванска публика! Све у свему, изгледа да се давно утемељена колонијална пракса Града театра наставила и ове године, само у нешто измијењеном облику и са другим центрима доминације.

НЕИЗВЈЕСНА
ЉУБИШИНА НАГРАДА

О даљој судбини књижевне награде "Стефан Митров Љубиша", још увијек се ништа поуздано не може рећи. Иако претходних десет додијељених награда обавезују, јер је ријеч о озбиљним писцима о чијој се литератури може расправљати, али чија се релевантност тешко може доводити у питање! - није извесно што ће на крају од свега бити. У сваком случају, онај ко смјера на редефиницију награде мора да извести веома пажљиво, помоћу добро утемељених аргумента, дакле без произволности и ослањања на стратегију: "о томе ћemo мислити сјутра".

КУЛТУРА И УМЈЕТНОСТ

ИЗЛОЖБА СЛИКА ЈОВАНА ИВАНОВИЋА
У ГАЛЕРИЈИ „АРТ“ НА СВЕТОМ СТЕФАНУ

У галерији "Арт" на Светом Стефану половином јула мјесеца отворена је изложба најновијих слика нашег будванића, Јована Ивановића. Рођен 1932. године, послије завршетка херцегновске Умјетничке школе, сликарство усавршава у Београду, код Мила Милуновића, што ће значити прекретницу за његов даљи умјетнички пут. Слиједе боравци у Француској и Италији, студијско путовање у Чехословачкој, самосталне и групне изложбе у земљи и иностранству, те бројне награде од којих већа издвојити: Новембарску награду Будве 1974, награду цетињског салона "13. новембар" 1974, другу награду на Интернационалној изложби слика, графика и скулптура у Матери (Италија) - 1976; Награду за цртеж Мило Милуновић УЛУЦГ - 1989. Утемељивач је будванске Модерне галерије и њен дугогодишњи директор. О њему су писали бројни врсни ликовни критичари, од Миодрага Коларића, Ђорђа Кадијевића, Олге Перовић, Милана Џока Маровића до Јиљане Зековић, Драгана Радовановића и других. У свом чланку "Јужно од апстракције", написаном поводом изложбе слика Јована Ивановића у Галерији "73" у Београду 1977. године, Миодраг Коларић, између остalog, истиче: "Да би се од боје као материје дошло до боје као сликарске материје, треба имати

осјећање за њу. Једно од оних изузетних стања наше свијести која од обичних речи праве поезију, а од тонске скале музiku. То нам је познато. А зnamо, такође и то да је боја један од феномена свјетlosti, и да тамо где има више свјетlosti, има и више бојe, па, према томе, и више осјетљivosti на њу. Није, dakle, ни неobично ни slučajno što su velika kolonistička slikarstva nastala na jugu, na obalama toplih mora i bještanog sunca." ("Борба", 25. 12. 1977.).

При сваком помињању имена Јована Ивановића и сваким приступу тумачења његовог сликарства, пред нама, uviđej nаново, освane раскошно плаветнило особene визије Медитерана. Медитерана, ne само препуног сунца и мора, već и Медитерана оплемењеног одређеним поступатима који ukључuju карактеристике поднебља у коме је rođena древна европска цивилизација.

Као и у дјелима највећих svjetskih сликара, било да je у pitanju Шpanja, Италија, или Грчка (Velazquez, Picasso, Piero della Francesca, Domenikos Theotokopoulos El Greco...), dubinski slojevi типолошке специфности mediteranske ликовног израза остварени su у своjoj посебnosti и u djelu Јована Ивановића. Ova neobичna ликовna појава u јugoslavenskoj umjetnosti друге половине

● Снаја Ивановићевој израза, који јлијени својом непоновљivoшћу, је у различitošći ликовnog jezika oствarenog kroz teči, boju, kompoziciju i crtež u kojima je sublimiran neobičan, живи дух личnosti сликара.

XX и почетка ХХI вијека, цјелovito испуњena и оплемењена mediteranskim духом, дајe nam za право da ga, ne slučajno, bez ikakvog претjerivanja, повезујemo sa највећим imenima svjetkog сликарства.

Ali, u čemu se ogleda његova посебност? Његovo сликарство je, као шto i ova izložba to pokazuje, uviđek novo, лишенено mono-toniji, поново rođeno... Сагласност духа његove личности i суштинске супстанце Mediterana proučima na različitim начине сваку његovu sliku, ili crtež. Снага Ивановићevog izraza, koji plijeni svojom neponovljivošću, je u различitosti ликовnog jezika oствarenog kroz grest, boju, kompoziciju i crtež u kojima je sublimiran neobičan, живи дух личnosti сликара. U svojoj посебnosti, његova slika, ili isijava lirskom plemenitošću, ili se u њoj osjeća ekspresivna borba u tami kroz koju izbića nadrealno сновanje препuno simbola. Његova crvena je španjski, razjařeno crvena, њegova plava je duboko, jedinstveno i neponovljivo vizijski plava, она koja skriva tajnu... Њegovi su akvareli pompejansko прозрачni... Linija pikovski virtuozna...

Stil je istovremeno i lичan i универзалан, izražen фрагментарном перцепцијом и реконструкцијом облика према законима особене имагинације која нас уводи у, takođe особену, ликовну поетику. Одређени аспекти свјета чије постојање као да ignorisemo, одједном нам откривају тајне duboko скривene u arhetipskoj подсвијести. Просторну i композициону основу Ивановићeve slike чине, po правилu, neb i more. Dakle, бескрајna плаветna пространstva, simboli Božanskog, nestvorenog, i tvarnog u komе je stvoren живот. Na њegovim платнима i crtežima vlasta automatska, ekspresivna, a samim tim i spontana asocijacija ideja iznesenih bilo bojom, bilo crtežem. Kroz хармонију особеног,

специфичног склада боја и неobично инвентивног crteža, Ивановић izражавa svoju unutarnju, скоро дјечије суптилno emotivni, доживљај живота i свијeta, доживљај реалног i иреалног који једино u umjetnosti показујe свој прави смисао. Јован Ивановић kroz своje djelo ne-poseđno iksazuje феномен ингениознog talenta koji

еманира из његove личnosti.

U pogledu na новонастало уље, названо "Свети Стеван у ноћи", чини се као да се, uзвиšenim glasom Паваротија, Вердијева арија слива kroz тајanstvo мјесечине на овај чудновати средњевјековни градић.

Сваки нови сусрет са сликарством Јована Ивановића представља put ka забо-

рављеној Божанској суштини која се од давнина показivala u стваралашtvu i umjetnickom логосу Mediterana. U mnoštvenom izrazu говор umjetnosti je uviđe сијањe луце Božanskog откровењa коју je Јован из Budve, наш савременик, kroz vizuelni jezik слике успио da обликуje и исказje.

Луција Ђурапковић

ОСОБЕНА ВИЗИЈА МЕДИТЕРАНА

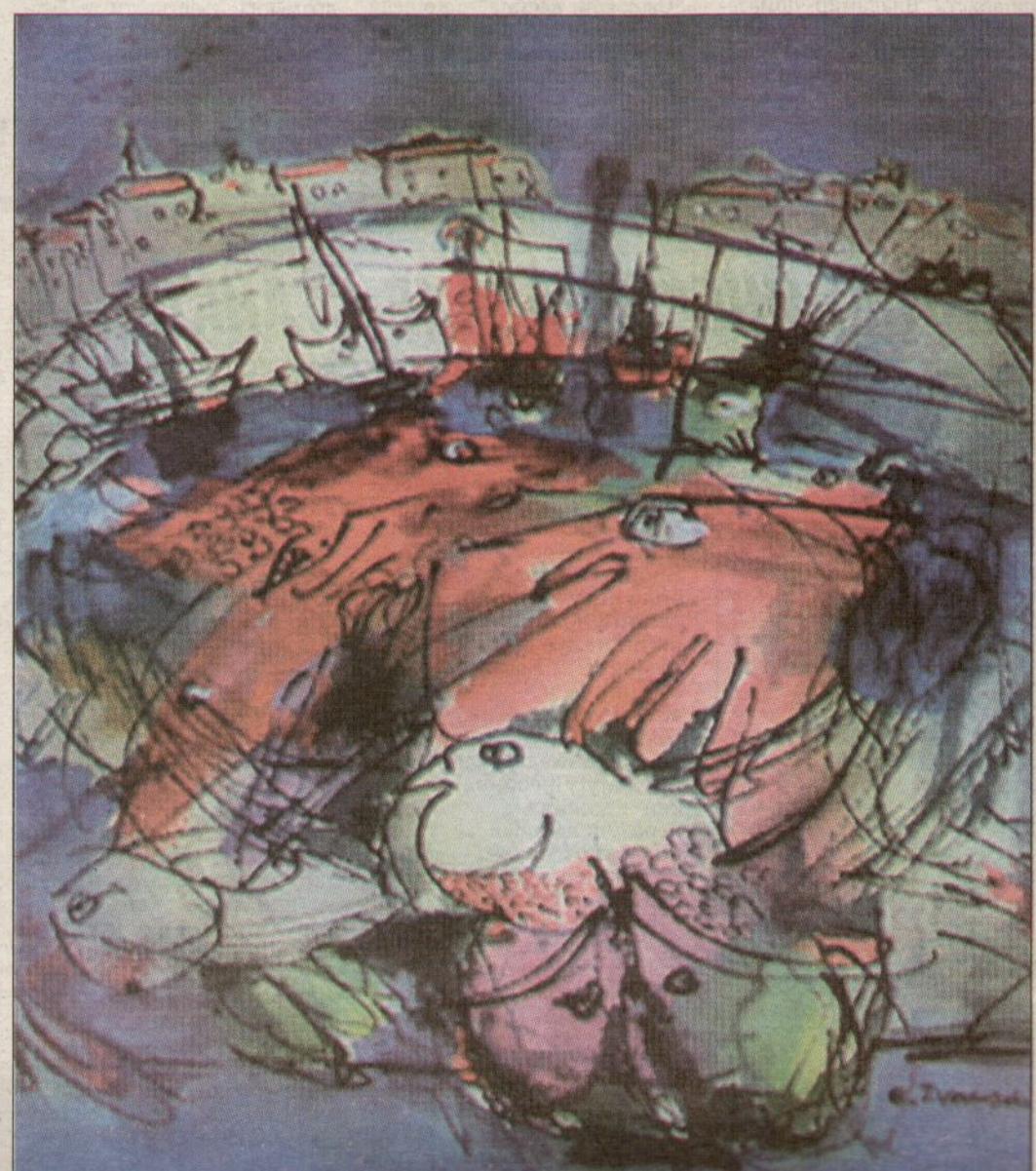
Риба, 2003.

Пољубац, 2003.

Рак, 2003.

Галеб, 2003.

КУЛТУРА И УМЈЕТНОСТ

„БАРСКИ ЈЕТОПИС“

КУЛМИНАЦИЈА У АВГУСТУ

За већедесетак дана приказано више разноврсних књижевних, музичких, филмских и позоришних програма • Одјечко филмски програм • Нема разумевања за културну на овим простирањима

У изузетном амбијенту први пут освијетљеног древног барског града, 11. јула, отворен је 16. „Барски јетопис“, традиционална је леђа манифестија културе. Пред бројним Баранима, на старом градском тргу, испред цркве Светог Ђорђа, говорили су Милун Лутовац, директор Културног центра, организатора фестивала, и Бранка Никешић, потпредсједница општине Бар, који је Јетопис званично прогласила отвореним. Свечаност је настављена у оближњој цркви Свете Венецијане концертом гудачког квартета „Давид“ из Милана. Квартет је основан 1994. године. Наступао је у најпознатијим концертним дворанама Италије и свијета. Италијански музичари одушевили су публику упркос врућини у порти недавно ревитализованајуће цркве.

музике, на којима су учествовали студенти софијске и новосадске музичке академије, као и међународни гудачки квартет „ICA“, одслушани су у испуњеној сали дворца краља Николе, у инспиративној тишини, пред верзијаном публиком. Показало се, заправо, да сваки сегмент „Јетописа“ има своју, пасионарну публику. Ријетки су они који сваке ноћи прате дешавања на Фестивалу, изузимајући новинаре и дио запослених у Културном центру. У јулу је одржан и концерт пијанисте Томислава Станића, а са посебним интересовањем овде се очекује концерт под називом „Млада барска музичка сцена“, на којем ће наступити музичари поникли у нижој музичкој школи у Бару.

ИЗЛОЖБА У СПОМЕН ДОМУ „СТЕФАН МИТРОВ ЉУБИША“ У БУДВИ

„БАЛЕРИНЕ“ ДРАГАНЕ СТАНКОВИЋ

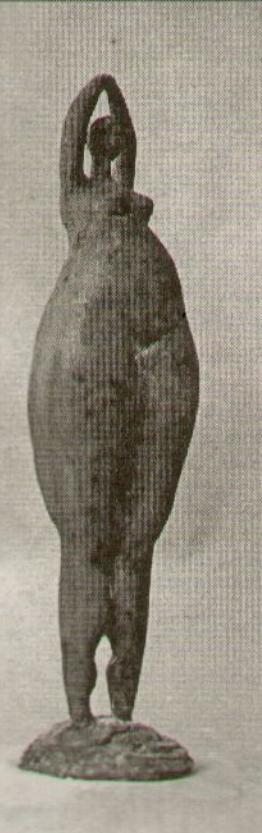
Момир Матовић у већини својих филмова полази од необичних или боље речено тегобних људских судбина, приказујући колико живот умије да се поигра са човјеком и да га осуди на стално тумарање и лутање унутар ограничених егзистицијалних околности. Обично су то људи који у црногорским каменим врлтјама узимају од природе таман толико колико им је потребно да преживе, не скривећи и не прекрајајући њене законе. Ипак, он своје ликове не представља као мученике које је природа одбацила, већ као јединке које су успеле да се спрече да датим околностима и пронађу путању кроз коју ће убрајати све оно лијепо што живот може да донесе и обичним – „необиљеженим“ људима. Кроз такве приче Матовић, изузетним осјећајем за ликовност, провлачи и природне мотиве Црне Горе упућујући на сирово, али складно, пројекирање камена и воде.

ТИВАТСКО КУЛТУРНО ЈЕТО

БОГАТ ПРОГРАМ

Јећни дани у најмањој приморској општини противу у знаку богатог програма „Тиватског културног јета“ које реализује Центар за културу. Од 1. јула када је почела ова културна манифестија Тивђани и њихови гости имали су прилику да прате велики број ликовних, позоришних и музичких програма који су изазвали значајну пажњу културних посленика и љубитеља уметности.

Поред низа самосталних учесник је значајних групних изложби, а добитница је и велики број значајних награда и признања код нас и свијету. Бурићева је завршила Академију ликовних уметности, одсјек графика у Сарајеву, специјализирала на Академији VITVARNE UMENI у Прагу, а постдипломске студије на Факултету ликовних уметности у Београду.

КУЛТУРА И УМЈЕТНОСТ

У ХЕРЦЕГ - НОВОМ
ОД 10. до 12. ЈУЛА
ОДРЖАН МУЗИЧКИ
ФЕСТИВАЛ „СУНЧА-
НЕ СКАЛЕ“

Херцегновске "Сунчане скале" један су од ријетких наших фестивала који је успио да пробије баријере и границе бивших ЈУ република, да се наметне квалитетом и озбиљношћу, да сачува ексклузивитет свог музичког производа. Пјесме које се на херцегновској Канли кули премијерно изведу обично су хитови те године. Од 10. до 12. јула шездесетак младих и афирмисаних звијезда из Србије и Црне Горе али и са

НОВЕ И СТАРЕ ЗВИЈЕЗДЕ У ПУНОМ СЈАЈУ

"Принчеву награду" за најбољу композицију се ни ове године није појавио, мада је до посљедњег часа био на списку учесника. Нису стигли ни Гоџа Тржан и Тоше Проески. Али су зато на "Скалама" поред поменутих

Побједници фестивала

простора бивше ЈУГЕ блистало је у пуном сјају. Не ријетко су се чуле оцене и публике и учесника да су "Скале" надмашиле чувени сплитски фестивал. Захваљујући ТВ Пинку, Пинку плус, Пинку екстра, али и сателитском преносу ТВ ЦГ слика са херцегновске Канли куле стизала је до публике на неколико континентана.

Ове девете по реду "Скале" биле су најбоље организоване, најрасправљене, медијски најбоље пропраћене, са највише похвала мјештана и гостију, оцјене су из најближег "комшијука" али и из иностранства. О "Пјесми љета" на завршној вечери 12. јула гласао је до сада најбројнији жири - чак 8000 гласова стигло је путем мобилних телефона. Са одлуком жирија да су најбољи Бојан Маровић и пјесма "Теби је лако", Александра Радовић ("Као со у

били и Петар Грашо, група "Зана", Хелена Благна, Зденка Ковачичек, Цеца Славковић, "Коктел бенд", Селма, Каја, Нермина Пушкара и други.

И поред свих комплиманата које је овогодишњи фестивал добио директор ове манифестијације Слободан Бујеван истиче да постоји и друга, не баш лијепа, страна приче. Након девет година ни град ни Република нису стали иза фестивала. Можда ће због тога услиједити понуде градовима попут Бара, Будве или неких других који су раније изразили интересовање да буду домаћини. Због материјалних проблема организатор ове године није био у могућности да прихвати велики број понуда извођача и аутора из Грчке, Италије, Француске, Шпаније, Португалије.

Д. Ивановић

ПЛОДНА АКТИВНОСТ КУЛТУРНОГ ЦЕНТРА „ЈАДРАН-АРТ“

ПЕРАСТУ С ЛЬУБАВЉУ

Већ треће ћето Културни центар "Јадран-арт" у Перасту са успјехом организује културне програме високог дometa који ово мало место у заливу Боке Которске чини привлачним, како за посетиоце, тако и ствараоце.

Амбициозни руководилац "Јадран-арт" мр Владо Вукасовић са сарадницима и овог ћета, по обичају на Петровдан 12. јула, приредио је занимљиве програме.

Представљена је породична хроника ВАГАН, недавно преминулог др Мија Обрадовића, љекара по образовању, који је на свој начин представио завичај, Васојевић, и своју породицу. О тој књизи говорили су академици Драгутин Вукотић и Радомир Ивановић као и уредник Владо Вукасовић.

Исто вече, у галерији "Јадран-арт" отворена је изложба слика академског сликара Бошка Бошковића из Новог Сада отворио је др Радомир Ивановић. Ова изложба приређена је поводом 50 годишњице ликовног стварања Бошковића који је рођен из Колашина, али је у ратном вихору имао бурно детињство. Као штићеник Државе дожа у Котору завојио је Боку Которску, касније се школовао и у Уметничкој школи у Херцег-Новом, а завршио је Академију примијењених умјетности у Београду, у класи професора Васе Поморица и Винка Грдана.

- Сваки сусрет са Боком Которском је за мене нови изазов и буди дивна осећања. Ова галерија је врло уређена и са задовољством сам се одазвао поизвјештавајућему слике у Перасту - рекао је Бошко Бошковић.

А у дирекцији "Јадран арта" Владо Вукасовић истиче да је и поред ограничених средстава и овог ћета традиција настављена мада током августа неће бити нових програма јер су могућности врlo ограничene.

- Но, имамо планове са овом институцијом да прерасте у важан центар за културу који планира дешавања током цијеле године. Са академиком Ивановићем радимо на концепту будућег центра "Јадран арт" где би програми и други видови рада били одржавани свих 12 мјесеци. Наравно, већ наредне године почело би да се реализује нешто од наших планова, уз очекивања да ће укупна ситуација у друштву бити повољнија и да ће бити више средстава за активности на културном пољу - наглашава Вукасовић.

У сваком случају, и са оним што су у ово, као и два ћета раније урадили у оквиру "Јадран арт" може се закључити да је Бока Которска добила нови извор културних напајања који је за град, какав је Пераст био потребан.

ДД

У КOTORU ODRŽAN 11. FESTIVAL POZORIŠTA ZA DJEĆU

Од 2. до 10. јула одржан је 11. по реду Фестивал позоришта за дјецу, овога пута под називом - которски. Формирањем државне заједнице Србије и Црне Горе "избрисано" је десетогодишње име југословенски, а одлуком оснивача, Скупштине општине Котор, фестивал је постао которски.

У званичној конкуренцији учествовало је десет представа по избору селектора Божа Шибалића. Истина, селектор је позвао 12 представа од 37 колико их је конкурсирало, али су ансамбли позоришта "Душко Радовић" и "Бошко Буха" из Београда остали код својих кућа јер нијесу имали финансијских средстава да покрију издатке за учешће у которском фестивалу. То је, свакако утицало на конкуренцију, а од приказаних десет представа пажњу жирија као и публике посебно су заслужиле представе "Мачка у чизмама" и "Јулија и Ромео", које су извели ансамбли Позориштанца "Пуж" из Београда, односно Градско позориште из Подгорице. У коначној подели награде, те двије представе, као и појединачни, поборали су највише награда уз запажен наступ луткарског позори-

ТРИЈУМФОВАЛИ БРАНКО КОЦКИЦА И ПУЖ

Прејорија најрађа:
Бранко Милићевић Коцкица са Светланом Бојковић

града, односно Градско позориште из Подгорице. У коначној подели награде, те двије представе, као и појединачни, поборали су највише награда уз запажен наступ луткарског позори-

шта из Софије, које је још једном потврдило висок домет те врсте стваралаштва у Бугарској.

Фестивалске представе одржаване су на Јетној позорници, као и у двори-

ни Центру за културу, али је за наредно ћето најављено да ће Јетна позорница бити реконструисана и комплетирана свим неопходним техничким условима за квалитетно одржавање позоришних представа.

Представа "Мачка у чизмама", као и "Јулија и Ромео", које су оставиле најјачи утисак на публику, али и на жири, имале су истог аутора - Бранка Милићевића Коцкиду. Некада главни дјеџији аниматор и забављач, велики глумац Бранко Милићевић, посљедњих година све више се бави писањем, па је тако награда за оригинални и најбољи домаћи текст, на Фестивалу у Котору, већ пета награда тог писца.

- Ја и даље играм у представама у којима сам играо и раније, али у новим представама за које пишем текст улоге дајем млађим

глумцима како би се ја више бавио писањем.

Наравно, задовољан сам наградом у Котору, како мојом тако и нашим глумцима, али и представом у целини, јер је "Гран при", велико признање за наш театар који је смогао снаге и дошао до Котора. Ипак, у организационом смислу, овај фестивал већа битно унаприједи-ти како се не би дешавале грешке у организацији. Јер, ми из "Пужа" веома смо заинтересовани за овај фестивал који је несумњиво утицало да се квалитетно стваралаштво у позориштима за дјецу битно подигне - рекао је Бранко Милићевић након тријумфа у Котору.

Д. Давидовић

НАГРАДЕ

"Гран при" за представу у целини: представа "Мачка у чизмама" Позориштанца Пуж из Београда.

За најбољи оригинални домаћи драмски текст: Бранко Милићевић за текст "Јулија и Ромео".

За најбољу режију: Слободанка Алексић за представу "Мачка у чизмама" Позориштанца Пуж.

За најбољу сценографију: Биљана Савић за представу "Мачка у чизмама" Позориштанца Пуж.

За најбољу музiku: Елвис Ј. Куртовић за представу "Царев водоноса и Цар Бумбар" Позоришта младих из Сарајева.

Равноправне награде за глумчака остварења: Дубравка Вукотић за улогу Грофице у представи "Јулија и Ромео" Градског позори-шта из Подгорице; Весна Вујошевић за улогу Прале у представи "Јулија и Ромео" Градског позорища из Подгорице; Ана Радивојевић за улогу Добриле у представи "Мачка у чизмама" Позориштанца Пуж; Милан Павловић за улогу Цара Бумбара у представи "Царев водоноса и Цар Бумбар" Позоришта младих из Сарајева; Симо Требежанин за улогу Ромеа у представи "Јулија и Ромео" Градског позорища из Подгорице; Бранислав Зеремски за улогу Буђе у представи "Мачка у чизмама" Позориштанца Пуж; за улогу Грофице у представи "Јулија и Ромео" Градског позориства из Подгорице;

За најбољу креативност лутака: Стефка Кљувићева за представу "Радознalo слонче" - Столичен кукен театар, Софија;

За најбољу кореографију и сценски покрет: Ферид Каражица за представу "Цветна бајка" - Луткарског позорища из Ниша;

Специјална награда: Ирена Тот за маштovиту и поетску сценску метафору у представи "Царево ново одело у земљи чуда", Народно позориште "Тоша Јовановић" из Зрењанина.

Стручни жири је радио у саставу: Бошко Милин, Миланка Берберовић, Дарко Антонић, Горан Булајић и Александар Милосављевић.

Жири града Котора додијелио је једну награду за представу у целини - "Јулија и Ромео" Градског позорища из Подгорице.

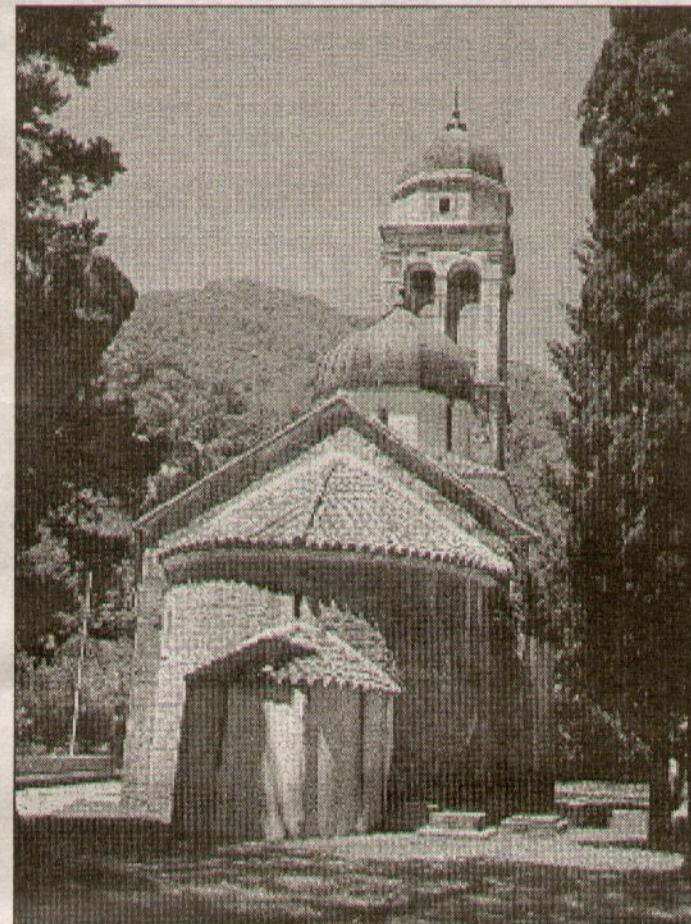
Дјечији жири је награду додијелио представи "Мачак у чизмама" Позориштанца Пуж из Београда.

КУЛТУРА И УМЈЕТНОСТ

КУЛТУРНА
БАШТИНАЦРКВА РИЗЕ БОГОРОДИЦЕ
КОД БИЈЕЛЕ

Из над приморског дијела Бијеле, у засеку Вала, налази се црква посвећена Ризи Богородице. Ова црква се налази од двије грађевине: старије за коју се претпоставља да је настала на прелазу XII у XIII вијек и новије саграђене изнад остатака старије грађевине године 1824. са звоником из 1836. Старијај цркви припада апсиди у нешто нижем нивоу чија основа показује благо неправилан полуелипсаст облик. Зидови су изграђени од ломљеног камена, а споља оживљени лезенама које се везују за поткровље. Епископско сједиште и три нише у унутрашњости указују на претпоставку да је црква у одређеном периоду могла бити катедрална. Одлике архитектуре старије цркве, dakle, показује специфичности карактеристичне за период романике. Најближа аналогија са овим примјером су бочне капеле уз Радослављеву припрату Богородичине цркве у Студеници из тридесетих година XIII вијека. Археолошка истраживања су показала да је цјелокупна површина старије грађевине била тек нешто виша од површине апсаде.

Касније је, током XVI или XVII вијека, уз њу дозидана нешто шире припрате. Правилност датирања старије цркве у XII - XIII вијек потвђује и очувани живописцији се остатци налазе у њеном апсидалном дијелу. У доњој зони се може препознати сцена "Поклоњење жртви", док је изнад ње, у полукалоти приказана Богородица типа "Оранта", расирених руку са ликом Христа на присма. Како је у иконографији XII вијека уобичајено, Богородици, с обију страна, прилазе по два приклопљена архангела. Најближе иконографске паралеле у односу на ово сликарство постоје у апсидама Курбинова на Преспанском језеру, Св. Николе у Прилепу и Св. Врача у Костуру. Такође, обрисијају како наборних драперија преображеных преко руку архангела, јављају се у сличном, карактеристичном облику и у осталим бројним споменицима сакралног сликарства у Македонији. Примјери са

сличном моделацијом драперије која прекрива дио руку архангела нијесу ријетки и када је ријеч о удаљенијим областима у периоду XII вијека (на пр. руске иконе и фреске, сицилијански мозаици). Стил мајстора фреско сликарства старије цркве Риза Богородице такође указује на XII - XIII вијек и поступак који се ослажња на моделацију ликовног садржија подсликавање одређених дјелова цигластоцрвеном бојом, док се у сијеници налази благо примјетна свијетлозелена нијанса. Истицање освијетљених мјеста ријешено је моделацијом у оквер тоновима. Ближе аналогије, када је ријеч о стилу, проналазимо у понеком лицу из ликовног ансамбла у Нерезима, а, такође, и у представи "Поклоњење агнешу" у помернутој цркви Св. Николе у Прилепу, што указује на мајстора чије се стилске особености

могу повезати са традицијом дворских и градских радионица епохе Комнена. Међутим, сликарство у цркви Риза Богородице видно тежи ка мање дескриптивној и сајетијој моделацији што упућује на сугурији закључак да је ријеч о сликарству које се прецизније може датовати у почетак XIII вијека.

Покушај расјејавања настапка цркве Риза Богородице неминовно се везује за идентификацију личности епископа Данила "хришћанина", чији је допојасни портрет насликан у дну апсаде, у ниши изнад епископског сједишта. Ближе аналогије, када је ријеч о стилу, проналазимо у понеком лицу из ликовног ансамбла у Нерезима, а, такође, и у представи "Поклоњење агнешу" у помернутој цркви Св. Николе у Прилепу, што указује на мајстора чије се стилске особености

изведене другачијим ликовним поступком у односу на ликове светитеља који се налазе у његовој непосредној близини. Наиме, лице је моделисано само окером, без зеленкастих сијенки. Дуго времена се личност епископа Данила неуспјело покушавала идентификовати са српским писцем и архиепископом Данијлом са почетка XIV вијека. Међутим, сугуријим се чине касније изведене претпоставке да је у питању један од босанских или херцеговачких епископа које је произвео дубровачки надбискуп крајем XII и почетком XIII вијека.

Нова црква, много већих димензија, уклопила је у свој корпус остатке цркве. Једнобродне је основе са истакнутим пиластрима који је дијеле на трапезе. Изнад средишњег дијела грађевине уздиже се купола ослоњена на октogonalни тамбур који се споља ослажња на кубично постое. Испред портала, уз западну фасаду, подигнут је 1836. године монументални звоник, раслађен двојним отворима и отвореним приземљем. Комплетна грађевина, а нарочито просторна концепција звоника, архитектонски подсећа на већу цркву Успења Богородице, оближњег манастира Савина код Херцег Новог. Ентеријер цркве краси велелепна, дровезбарски украсана, иконостасна преграда коју је, у другој половини XIX вијека, осликао грчки иконописац Никола Аспиоти. Иконе су рађене у, тада популарном, итало-критском маниру уз примјетан уплив западњачких стилских схватања, а према очуваном запису на иконостасу, сликар је за овај рад исплаћена сумма од хиљаду талира. У цркви се данас чувају и неки од покретних предмета од нарочите историјско-умјетничке вриједности. То је збирка икона из XVIII и XIX. и збирка старијих штампаних књига, међу којима и примјерак цетињског Октоиха првогласника из штампарске Црнојевића.

Луција Ђурашковић

ДРУГИ ФЕСТИВАЛ КЛАПА 8. Августа у Перасту

МЕЂУНАРОДНА КОНКУРЕНЦИЈА

Друштво пријатеља Пераста је прошле године, уз помоћ спонзора, организо-

вало први Фестивал клапа и то ревијалног карактера, а већ ове године то ће бити

фестивал за такмичарске награде. У Перасту је наи- ме, за 8. август Фестивал

клапа, а рок за пријаву је 2. август. Према ријечима др Марије Радуловић, предсједника Друштва пријатеља Пераста, потврђен је долазак три клапе из Хрватске, а очекује се да ће доћи и клапе из Италије и Грчке које су, такође, најавиле учешће на фестивалу у Котору. Наравно, као и прошле године најбројније ће бити клапе са нашег приморја, посебно из Боке Которске које се посебно припремају за фестивал у Перасту. ТВ Црне Горе - други програм ће и ове године посветити пуну пажњу фестивалу клапа у Перасту.

Фестивал клапа у Перасту, што је занимљиво одржава се само један дан прије традиционалне манифестације "Бокељска ноћ" у Котору, па је на тај начин уклопљен у програм који ће тих дана бити изузетно богат и разноврстан у Котору.

Д.Д.

Бокељски морнари

УМЈЕТНИЦИ И ПОТОМЦИ:
БЛАНДА БУЖАН БОЦАРИЋ„СА АНЂЕЛОМ
ПО СВИЈЕТУ“

“Мајци Земљи, која ме воли и коју волим”

Бланда

Унук и једина наследница будванског сликара Анастаса Бочаринија, Бланда Бужан Бочаринија, објавила је у Риму прву збирку стихова под називом “Са анђелом по свијету”.

Ова књига, аутобиографског карактера, посвећена је њеном животном путу који је сав у знаку непрекидне авантуре.

Бландине странице, препуне очарајућих личности из њене прошлости, до те мјере су богате запажајима, да им полази за руком, да нас на крилима приче поведу са њом до Њујорка, до осунчаних контраја Шпаније, до Пан Ди Зукера до Рио, где на Корковаду стоји велики Христос раширених руку.

Она познаје љубав што "подземне тунеле копа, и гњезди се у меандрима посесивности", познаје "окаменујући тјескобу" телефона, ујерена је понекад да се "живот сада котрља низбрдо", али њена платна, њена неуничитива виталност штите је од свих страхова."

Станислава Бужан Бочаринија је рођена у браку Јосипа Бужана и Милице Бочаринија. Њен отац и стриц Јоже бавили су се сликарством слијајући карактеристичне далматинске, босанске и македонске мотиве. Бужани су живјели у Трсту, па затим у Бе-

животни извори, али и егзистенцијални порив да упозна и схвati свијет који је окружење.

Овај њен дневник у стиховима подсећа на дуготрајнији филм у коме се одвијају сцене неподношљивог насиља и великих љубавних пауза, јер управо љубав у свом најширем значењу условљава сваки покрет, сваку жељу, свако освајање преживљеног у непрестаној неизвješćnosti, између потпуне радости и очајничке патње. Та патња изражава се у разарајуће болним сјећањима, у смјештању сопствене животне приче у контекст тешких губитака, домовине, љубави, културног корена готово потпуно избрисаног у не-престаном смењивању бесмислених ратова. Управо кроз ове буре Бланда открива да је њен "бијели капут" посвивио и да се у њемим пријатним путовањима из задовољства свија сјећање на неке друге одласке, са војницима на границама и уз велико питање "Бјежати, куда".

Тако и љубав, значајан protagonista њеног живота, жене, сопствна снага која је толико пута нагнала да се остави и почне из почетка, остварује се у њеној егзистенцији као стваралачка енергија на њеним сликама и способност давања, у тренутку када нам она сама може рећи: "сву ону љубав што ми бјеше питање да дарујем ономе ко страда или плаче у даљини".

Управо овде Бланда, жена у вјечитој јурњави са хиљадама мета, за воланом свог бијелог "Спајдера" као некад Тамара Де Лемплица, открива своју прикривену љежност, показујући

Драгана Ивановић

СПОРТ

ОДБОЈКАШИ БУДВАНСКЕ РИВИЈЕРЕ ЗАПОЧЕЛИ ПРИПРЕМЕ**ЗАПЛОВИЛИ И
„МАЈСТОРИ С МОРА“**

● Након љекарских прегледа јавац Колашин ● Башез и
Бурић нове ведеше Будванске

Да све што је лијепо кратко траје ујерили су се и одбојкаши Будванске ривијере. Двадесетодневни одмор брзо је пршао. Уместо да уживају у благодетима мора, настављају купање, али у поточима сопственог зноја, који је појекао већ послије првог тренинга. На прозивци орни за рад и спремни за нова доказивања први су се појавили омладинци, а нешто касније они старији: Батез, Бурић, Ристић, натоварни одбојкашким знањем, рутински су започели припреме за још једну сезону.

- По оваквим несносним врућинама у Будви немамо шта да тражимо. Чим обавимо неопходне пре-

гледе и редовна тестирања селимо се за Колашин, у нашу стру базу, где ћемо остати двије недеље. Рад са лоптом наставићемо у Будви, након чега ће доћи на ред и контролне утакмице.

Због обавеза наших омладинаца у кадетској и техничарска Милана Илића у универзитетској репре-

зентацији, први дио припрема одрадићемо некомплетни - изјавио је тренер Цветко Пајковић.

Ни управа Будванске није скрштила руку. Након што је пропао договор са средњим блокером Милорадом Ковачем, потрага за још једним средњаком и даље је настављена.

Д. К.

ПЕТРОВЧАНИН ДАВОР НОВОВИЋ НИЈЕ ЗАБОРАВИО ЗАВИЧАЈ

ЗАЗВОНИЋЕ ЗВОНА НА СВЕТОЈ НЕЂЕЉИ

● Порушена црква Света Недеља је симбол Петровца, надам се да ће градске власти напокон даји зелено свјетло да обнова може почести - изјавио је Давор Нововић

У жељи да помогне почетак обнове цркве Свете Недеље, која је страдала у катастрофалном земљотресу 1979. године, Петровчанин Давор Нововић, који већ годинама живи и ради у Београду, дошао је на оригиналну идеју. На дан Свете Недеље, 20. јула, препливач је "самовољни", како га је он называо, маратаон.

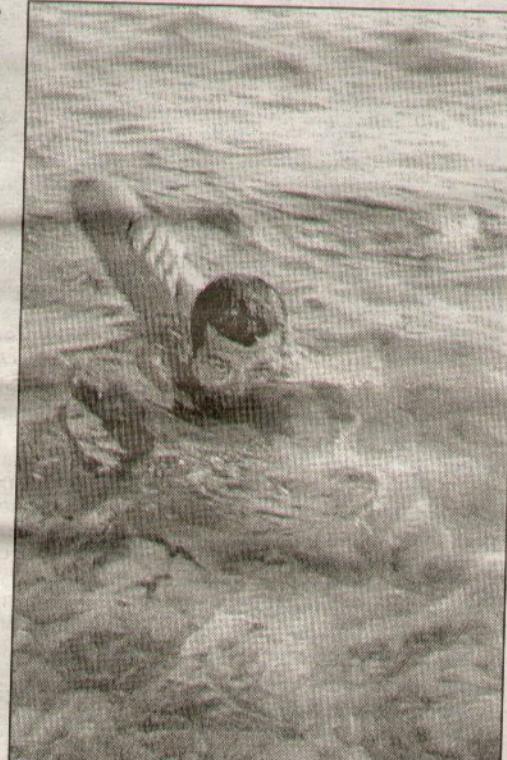
- Годинама сањам када ће са цркве Свете Недеље, која се налази на истоименом острву надомак Петровца, зазвонити звона. Одлучио сам да испливам маратон како би једном скренуо пажњу на ову напуштену светину и упозорио чељнике да будва да отклоне све неспоразуме, како би радови на обнови цркве након 14 године могли да почну - изјавио је тридесетогодишњи Давор Нововић након што је испливава маратоном од Будве до Петровца.

Дионицу од Будве до Петровца дугу 16 километара Нововић је испливава за пет сати и девет минута.

- Обnova цркве Свете Недеље је жеља Петровчана. Сав прикупљени новац спонзора уплатићу на жиро рачун Фонда за обнову цркве. Спреман сам да испливам и дупло дужу дионицу од Будве до Петровца и назад до Будве само ако ће то помоћи да се неразумни уразумију и одобре обнову цркве - истакао је Давор Нововић.

Да Даворова замисаја прође онако како је то и замислио у помоћ су прискочили добре воље пружајући му материјалну и другу помоћ.

Да ли ће и када зазвонити звона са цркве Свете Недеље дилема је која годинама музеја Давора Нововића. Да ли је слика са

"самовољног" Даворовог маратона доказала оне који у својим рукама држе одлуку о почетку радова на обнови цркве пита се Давор спремајући се да ускоро отплива и дупло дужу дионицу.

Д. Кларић

ЗАВРШЕН 15. ТРАДИЦИОНАЛНИ ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ „БУДВА 2003“**ФОРТУНА УЗ ФУТУРУ****ФУДБАЛЕРИ МОРНАРА ПОЧЕЛИ ПРИПРЕМЕ ПОЧЕТОК ЈУЛА****ЦИЉ – ОЧУВАЊЕ ДРУГОЛИГАШКОГ СТАТУСА**

● У Бару дошло много нових фудбалера, али су бројни играчи и ошишили из наше највеће поморске луке

Тренер Морнара Младен Вукићевић наметнуо је жесток ритам на тренинзима Морнара, који су почели 7. јула. На стадиону "Тополица" све присти и то два пута дневно, прије и послије подне.

У Морнару се, иначе, настављају себе: Браћа Ненезић, Дејан и Марко, потписали су приступницу за новог дуголигаша Нови Пазар и стационирали се код бившег тренера Морнара Слободана Кустудића, који одлично зна њихове квалитете. Исписници је узео и поуздан Никола Вуковић и запутио се, како см обавијешти, као Београду. То су добри фудбалери и Барани ће са симпатијама пратити развој њихових каријера и навијати да успију. Фудбалери који су у протеклих пола године на Тополици боравили као уступљени од других клубова отишли су из Бара - Блажић се вратио у Ком, док се не зна којем ће се "привољети царству" Томашевић и Раковић, који су овде стигли са Забјела и Маџар пристигао из Чачка. Мартиновић се вратио у Његош из Ловћенца. Највећи хендикеп за тренера Вукићевића, ипак, представља одлазак голгетера Милоша Ђалца у Ком. Њега је Морнар, како нас је информисао први човјек клуба Драган Никезић, уступио на пола године новом прволигашу са Златице. Ђалца за Морнара веже трогодишњи уговор.

Из Бара су отишли и талентовани јуниори - Душан Вукославчевић (18) у Желену. Барани постали су, по ријечима секретара клуба Светозара Јоветића, Марко Милоњић (22), голгетер, који је пролјетос играо у пљевљајском прволигашу Рудару, Миња Јувомовић (20), који је у Зори из Спужа наступао на мјесту лијевог спољњег играча и Новак Челебић (21), фудбалер средине терена, чији родитељи живе у Бару. Челебић је по следњих сезона бранио боје Обилића. Вратили су се у Бар и талентовани одбрамбени играчи Никола Симовић (18) из Војводине, Срђан Јо-

вановић (19) из Бијеле и Мето Дивановић (18) из Улице, као и голман Далибор Николић који је по следње двије године провео у ОФК Београду.

Морнар ће припреме за наредну сезону обавити у Бару. Послије тренинга за подизање физичке спреме, уследиће рад с лоптом и контролне утакмице, на којима ће Вукићевић искристалисти тим који би, како је зајртано у Морнару, требало да сачува друголигашки статус. Навијачи се надају да ће некадашњи ас Морнара из Зете Младен Вукићевић бити амбициозни и да ће успјети да створи тим кадар да се умјеша у трку за прво место и пласман у Прву лигу.

Да Барани, по свему судећи, размишљају и о Првој лиги показао је задњи дан прелазног рока када је у Бару у петак 25. јула, сат пред поноћ уговор са Морнаром потписао Желько Ђетковић (25), бивши голгетер каторског Бокеља и подгоричке Будућности. Дан раније приступницу за Морнар потписао је и Срђан Богићевић (21), љевак који игра у везному реду. У средини терена Морнару је "шкрапало" током већег дијела прошлог првенства, нарочито након повреде Бориса Јутице. Ситуација је постала још тежа послије одласка Дејана Ненезића и Александра Маџара, па дозаје Богићевића представља извјесно охрабрење.

Уопште, чини се да Морнар у нову првенствену трку улази нешто слабији него прошле године. Утолико ће бити теже тренеру Младену Вукићевићу, који је својим играчима обећао једино напорне тренинге и знат.

- Прошле године прије учили се екипи усрд сезона, нисам вас водио са клупе и због тога сам имао алиби у случају неуспјеха. Сада такво евентуално оправдање немам. Интересује ме једно да се мушки припремите, да будете кондиционирано максимално спремни, да добро играте и да вратимо публику на градски стадион. Не желим да, као прошле године, водимо било какве разговоре о плати, премијама, итд. То на вријеме расправите са газдом клуба Драганом Никезићем. На тренингу хоћу играче који ће искључиво да се посвете раду. Уколико се добро припремимо, можемо да будемо пријатно изненаде наредног шампиона. Не вјерјујем да на друголигашком Јуту има клубова играчки и финансијски много јачих од Морнара - казао је играчима Вукићевић.

Драган Никезић је пред почетак ове сезоне најављивао да ће се повући. У међувремену, подржали су га пријатељи, остала двојица акционара Морнара - Миодраг Гвозденовић, извршни директор АД Лука Бар и мр Младен Мирановић, директор барске "Вектре" - и Никезић је одустао од повлачења. Добро је што то није учинио и због Морнара и због нашег фудбала.

Милан Вујовић

КАДЕТСКИ ТУРНИР У БАРУ „МЕМОРИЈАЛ ДАНИЛО ДАНО ДЕЛИБАШИЋ“**ВОЈВОДИНА БРАНИ ТИТУЛУ**

Традиционални кадетски турнир у фудбалу биће и овог avgusta (од 6. - 8.) одржан на стадиону "Тополица" у Бару. Између трећег и, овогодишњег, четвртог турнира, премијну је један од најбољих фудбалера у историји барског фудбала - Данило Дано Делибашић, па ће кадети играти у спомен на бившег аса и капитена Морнара. Турнир под називом "Меморијал Данило Дано Делибашић - Бар 2003" окупиће, како нас је информисао први човјек Морнара Драган Никезић, досадашње побједнице - Партизан и Војводину, затим Сарајево и домаћи Морнар.

Право наступа имају кадети рођени 1988. године и млађи. На првом и другом турниру у Бару тријумфовао је Партизан, а прошле године побједнички пехар освојила је Војводина. Играће се по "Бергеровом" систему - свако са сваким, на стадиону "Тополица", под рефлекторима и као што је било сваке године - пред неколико хиљада љубитеља фудбала.

M. Вујовић

њихову корист. Ипак, побједника су на крају одлучили пенали. Спортска фортуна била је уз фудбалске звијезде, па су: Пикси, Дејо, Брана, Шуле... на крају спортски терен напустили уздигнутих руку.

За најбољег голмана турнира проглашен је Дејан Шушкавчевић (Футура), најбољи стријелац био је његов клупски друг Крсто Шпадијер, а епитет најбољег играча заједнички су поносили пљевљајски Владислав Тодоровић.

МУНИЦИПИЈУМ – ФУТУРА
5:6 (3:3)

Спортски терен хотела "Нафтагас". Гледалаца преко 2000. Судије: Милошевић и Пејаковић. Стријелици: Пушоња 2, Тодоровић 2 (Муниципијум), К. Шпадијер 2, Поповић 2, Микељ и Савићевић (Футура).

МУНИЦИПИЈУМ: Радановић, Пушоња, Шћепановић, Тодоровић, Ђузовић, Пејаковић, Шарић, Враћо
ФУТУРА: Шушкавчевић, Павићевић, Лаловић, К. Шпадијер, Ђукановић, Борновић, Савићевић, Пејаковић, Поповић, Стојковић, Микељ.
Д. Кларић

СПОРТ

СУСРЕТИ

ПРЕДРАГ БЕНАЧЕК – „НЕСТАШНИ ДЕЧКО“ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ КОШАРКЕ

У ПЛАНУ МЕЂУНАРОДНИ РОНИЛАЧКИ ЦЕНТАР У БЕЧИЋИМА

**ИЗ РОНИЛАЧКОГ КЛУБА
НЕПТУН – МИМОЗА**

Ронилачки клуб Нептун Мимоза од 1993. године врши обуку ронилаца у свим категоријама и даје лиценце за рониоце инструкторе. У сарадњи са њемачким рониоцима титоватски ронилачки клуб има у плану формирање заједничког центра за обуку у дубинском роњењу у Бечићима. То је био повод за разговор са Драгишом Копривицом, председником клуба Нептун Мимоза, јединим црногорским рониоцем са три звјездице. Копривица о томе како је дошло до идеје о формирању заједничког међународног центра за обуку ронилаца каже:

- Залагањем и константним радом у љетњим школама роњења имали смо велики број странаца. Ја сам одшколоао преко 70 иностраних држављана у разним категоријама, тако да смо школујући Њемце стекли велику популарност. Њемачка техничка асоцијација која се бави роњењем на великим дубинама са мјешавинама гасова били су моји гости у мају. У Петровцу смо први пут ишли да снимамо филм о потопљеној аустроугарској крстарици "Зента". Одушевљени најшшим знањем и познавањем те проблематике, а опет видјевши да технички нијесмо у могућности пратити наша теоретска и практична знања. Њемци су заинтересовани и надам се да ћемо у марта почети рад у заједничком центру који планирамо да изградимо у Бечићима. Ту ћемо, практично, обучавати углавном стране држављане - рониоце високих категорија и наше држављане - рониоце високих категорија који су заинтересовани за роњење на великим дубинама са мјешавинама. То је наш приоритетан план. Основну обуку ронилаца и даље вршимо континуирано у нашем клубу Нептун-Мимоза.

Обука почиње сваког понедељка, а завршава недељом. Тренутно имамо више странаца него домаћих. Постоји један сличан центар у Хрватској за роњење на тримикс на већим

48. БОЋАРСКА ОЛИМПИЈАДА У ТИВТУ

РИБА, ВИНО И БАЛОТЕ

На зотовима у Доњој Ластви средином јула почела је традиционална 48. боћарска олимпијада уз учешће 45 тимова из Тивта. Најстарије спортско такмичење у Тивту ове године одвија се у организацији боћарског клуба Палма из Доње Ластве. По правилима олимпијаде право учешћа имају боћари из Тивта, а интересантно је да се сусрети овог јединственог такмичења у свијету играју по старим правилима: може да се игра од

ОСНОВАН БОЋАРСКИ КЛУБ ДОБРОТА

ОЖИВЈЕТИ СПОРТ ПРИМОРАЦА

У Доброти је одржана оснивачка скупштина боћарског клуба Доброта. Чланови Иницијативног одбора на челу са Николом Лазаревићем у циљу враћања традиционалним вриједностима кроз оживљавање боћања одлучили су се на формирање клуба јер, у Доброти на теренима код мјесне заједнице деџенијама уназад одржавали су се занимљиви тур-

"шпонде", гађа се на два начина прије буђе на 1.20 метара, други погодак може да буде "бал алта" који се мора избацити преко висине рамена. До сада су одиграна два квалификациони круга, а у трећем такмичарском колу учествују и регистровани такмичарски клубови из Тивта. Према ријечима Мишке Милошевића, секретара Боћарског савеза Ђрне Горе, иако и овај пут учествује велики број аматерских екипа који се так-

Ж. К.

миче првенствено из задовољства нијесу изостала занимљива и до краја неизвјесна надметања љубитеља ове приморске игре.

Такмичење се завршава половином августа, када ће се спустити застава Боћарске олимпијаде, а организатори ће тим поводом у сарадњи са Туристичко информативним центром Тиват организовати туристичку фешту уз традиционалну рибу и вино.

Ж. К.

нири и ту су поникли мно- врло успешни боћари. Сада је жеља да се тај спорт поново афирмише и то нарочито међу и омладином.

Циљ боћарског клуба Доброта је да постане члан Боћарског савеза Ђрне Горе и да се укључи у такмичења која тај савез организује. За предсједника Скупштине изабран је некад врсни боћар Бато Па-

шић. На челу Управе је Јубо Радовић а секретар клуба је Бранко Пуношевић.

На оснивачкој Скупштини чуле су се занимљиве идеје о уређењу терена, стварања услова за тренинг и турнире преко цијеле године и тражење донатора које ће помоћи рад овог клуба у највећем насељу которске општине.

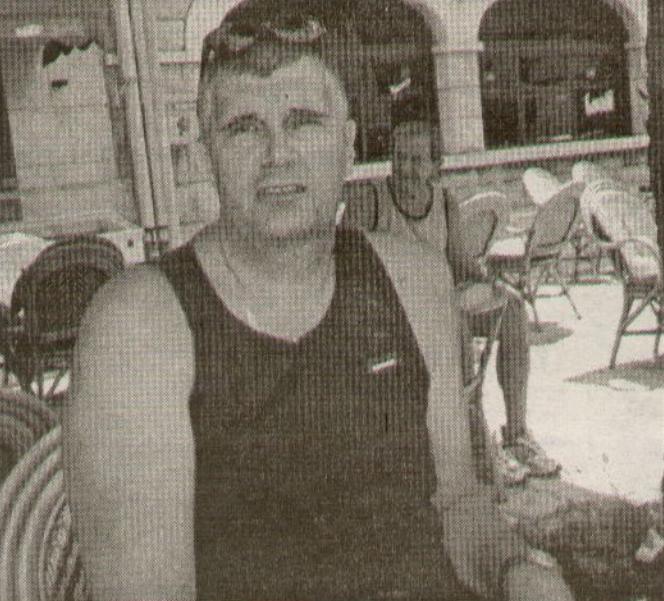
Д. Давидовић

шић. Највећа услуга Кинђету, Вараји, Ђоги, Рашу... започео је причу Предраг Беначек Бенга, док смо разговарали у Тивту, где се мјесец дана овог јета одмарao са својом породицом. - Међутим, на паркету нијесам признавао године. Никада и никоме нијесам ништа на те-

услузи Кинђету, Вараји, Ђоги, Рашу... - започео је причу Предраг Беначек Бенга, док смо разговарали у Тивту, где се мјесец дана овог јета одмарao са својом породицом. - Међутим, на паркету нијесам признавао године. Никада и никоме нијесам ништа на те-

моје име није превише ништа значило. Узео сам Нимбург када је ушао у лигу и исте године успио сам да их оставим у друштву најбољих. Међутим, амбиције управе потом су порасле. Наредне године жељели су шесто место, а ми се зауставили на трећем. Тада су

у клубу помислили да са двојицом Американца могу стићи и до шампионске титуле, при том сматрајући да тај тренерски посао може да заврши и домаћи тренер. Веома брзо, већ на полусезони, схватили су да су погријешили - мирно прича Бенга водећи рачуна да нам чаше пива не буду пра-

У шампионском штиму Босне

Емерсона из Варезеа потврдили и примат у Европи. У најбољој петорци поред Делибашића, Варађића, Радовановића, Ђогића био је и Предраг Беначек, убедљиво најмлађи играч великог финала. Тих година у Босни се знао ред. Без обзира на играчке квалитете и оно што пружаш на паркету, датум рођења, уписан у крштенцу, много тога у клубу је одређивао.

- Патио сам и данас патим за Сарајевом. Тих година није ми било нидочега, чак сам помислио да могу да живим и без кошарке. Међутим, и у Словенији се тих година нијесам најбоље осјећао. За једне сам био ово, а за друге оно. Осим тога, фалило ми је нешто, а ни сам нисам знао шта. Није било друге, одлучио сам да појем у Чешку, где сам кренуо са тренерским послом. Нарањио из почетка. Чесима није баш до кошарке, па им и

зне. - Чешка је позната по добром пиву, али брзо сам се привикао и на Никишићко. Грешку Нимбурга није хтио да понови Кошаркашки савез Чешке. Беначек је остао помоћни тренер чешке репрезентације. Једини је странац коме је дозвољено да ради са репрезентативним селекцијама.

Са шеснаест година Бенга је зајтрао за први тим Босне. Практично са баскета улетио је међу кошаркашке велемајсторе. Имао је среће да сазријева под будним оком тренера Богдана Тањевића, а потом и Светислава Пешића, данас једних од најтрофејнијих тренера на свијету. Када је ријеч о аматерској кошарци.

- Као тренер увијек сам глађан знања. Сушта сам супротност себе из играчких дана. Страшио ми смета када неко не воли да ради, а ја као играч нисам волио превише да тренирам. Играо сам на "суви" таленат, никада нијесам самоинцијативно тренинг продужио ни један минут, а данас волим да са играчима радим и индивидуалне тренинге, најчешће остављајући их после завршеног тренинга. У кошарци се ништа ново више не може измислити, али треба знати искористити оно најбоље. Зато сам спреман да по дводесет сати ако треба учим и усавршавам се.

Свидјело се Бенги Црногорској приморје, посебно Будву и њена околину. Синовима и супруги највише.

- Морам назад у Праг. У септембру имам заказану операцију и другог кука. То ми је стварало и ствара велике проблеме у раду. Надам се да ћу већ у новембру бити као нов. Волио бих да се вратим у Србију и Ђрну Гору. Не би имао ништа против да то буде и Будва. Чуо сам, а у то сам се прије двије године лично и ујерио, да имате добар кошаркашки клуб. Ако будете имали већих амбиција зовите ме, лако ћемо се договорити - веома озбиљно рекао је Беначек.

Драган Кларић

На омору и - куда даље

**СЈАЈНИ АС ВАТЕРПОЛО СПОРТА МИРКО ВИЧЕВИЋ
НА ОДМОРУ, КОД КУЋЕ, У КОТОРУ**

СПОРТСКИ ЖИВОТ - ДУГА КАРИЈЕРА

Док се у Барселони водила борба за нову подјелу медаља на Свјетском првенству, изузетни ас ватерполо спорта Мирко Вичевић /35/ боравио је на краћем одмору у родном дому. Јер, путеви спорту ског професионалца одавно су га одвели од куће, али у својој соби препуне витрине медаља и трофеја подсећају

на сјајну каријеру аса који још траје и који је прије два мјесеца до- приноси да Бреша постане првак Италије. Прије, Бреше, Мирко Вичевић је био национални првак у Котору 1986. године са сплитским Јадраном 1991. године, у Савони 1992. године и ево, сада по четврти пут у Бреши.

Све те титуле имају посебну драк и успомену. Она прва, у Котору, ипак посебну јер је ријектост да шампион државе буде тим, у коме су играли све сами играчи створени у Котору. То је непоновљиво. Ево, ове године у Бреше, никога није било из Бреше, а било нас је чак шест са простора екс Југославије. Чак је италијански голман научио неке наше ријечи како би боље функционисали, а тренер је био Зоран Мусутур. Титула у Сплиту такође се памти, јер је Јадран чекао пуних 30 година до тог трофеја, а у Савони било ми је важно јер је то била прва година мог "рада" у иностранству, присјећа се Мирко Вичевић дана из богате каријере која је пуна занимљивих прича.

У колекцији трофеја са највећих свјетских такмичења и један посебно драг

МЕДАЉЕ

Све медаље и признања Мирка Вичевића који је 300 пута бранио боје селекције Југославије немогуће је забиљежити. Ипак, оно најважније је сте четири клупска првенства: у Котору 1986. године, са сплитским Јадраном 1991. годину дана касније у Савони, и ове године, у Бреши. Два пута је био у селекцији Свјетског првака - 1986. године у Мадриду и 1991. године у Перту. Исте године у Атини, био је члан селекције која је по први пут постала првак Европе. У Сеулу, 1988. златна олимпијска медаља, Мирко чува и три сребрне медаље са три финала европских првенстава и два златна освојена ФИНА купа. Медаље, из периода играња за јуношку репрезентацију као и са разних турнира и других такмичења, а не могу се издвајати! Мирко Вичевић је спортски ас са највише одличја у Црној Гори, а 1988. године био је изабран за најбољег спортисту Црне Горе.

Д. Давидовић

СПОРТ

НА 12. СВЈЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ НА ТАЈЛАНДУ НИКОЛА СЈЕКЛОЋА ОСВОЈИО БРОНЗАНУ МЕДАЉУ

НИКОЛА МЕЂУ СВЈЕТСКИМ ВЕЛИКАНИМА

● Медаља ћослије осам сушних година нашег бокса.
● На Олимпијским играма у Ашини ћозлатити медаљу са Тајланда - уједије Сјеклоћа.

- капица израђена у сребру са позлатом, рад Мирковог дјела познатог зубара Симе Врбице, који је унук на тај начин честитао блиставу каријеру. А, свејежа су сјења када је на породичној кући у Котору, послиje Олимпијаде у Сејлу 1988. и златне медаље било насликано пет олимпијских кругова, а цијели

комшилук спремио до- чек "златном" Мирку. Те се успомене не заборављају. Олимпијада је нешто по- себно, то је скуп свих најбољих спортista свијетa. Велика је ствар учествовати на Олимпијади, а камоли

још освојити злато. Било је то двije године након Свјетског првенства у Мадриду и оне незаборавне утакмице са Италијом када смо славили побједу голом Милановића у последњој секунди. Наравно, чувам злато и из Перта са Свјетског првенства 1991. године и сматрам да је то најбоља селекција нашег ватерпола и уопште најбоља ватерполо репрезентација која се никада појавила у свијету. На жалост, близо се распала, али памти се супериорност коју смо показали у то вријеме - сјећа се Мирко Вичевић.

Недавно је селекција коју води Ненад Манојловић постала је првак Европе, сада је у току Свјетско првенство, како оцењујете шансе и игре наших представника?

- У Крању, када се све узме у обзир, заслужено је освојено злато, мада је и Хрватска била близу трофеја. Има ту већ нових младих играча и пред њима је будућност. У Барселони је мало незгодно послије мјесец дана постићи врхунску форму, али и тамо ће играти овај тим важну улогу. Можда, скокнем до Барселоне за завршницу турнира - истиче Мирко Вичевић који је у Бреши, пропустио Европско првенство у Крању. Спортског лика и држава, и са 35 година, играма за- служује повјерење тренера, па ће у Бреши још играти и наредну сезону. А, даље...?

Године су када могу пла- нирати на дуже стазе. Увијек сам водио спортски живот, и сада такође, али осјећам да ми је потребан дужи одмор у овим годи- нама. За наредну такми- чарску сезону бићу сигурно у Бреши, а даље видјећемо... На прволигашку сцену ступио сам још 1982. године са 14 година, у Котору. Давно је то било. Али, пратим и што се дешава у Котору. Драго ми је да клуб има сигурног спонзора, честитао сам освајање Купа, а волио бих да Приморац прикупи што више трофеја. Па, ја сам увијек за Приморац - истиче Мирко Вичевић, спорчки ас који је ушао у све анале "овог спорта" у свијету због каријере која је блистава и која још траје.

Д. Давидовић

Осам година поклоници племените вјештине стрпљиво су чекали да наши боксери са свјетских првенстава донесу неку од медаља. Да није било Будванина Николе Сјеклоћа чекање би се продужило још пар, можда и више, година. Освајањем бронзане медаље име Николе Сјеклоће уписано је у анале свјетског бокса. Николин

пут као свјетској бронзи и слави није био нимало лак. На далеки Бангкок, главни град Тајланда, на самиту најбољих аматерских боксера свјета, Никола је пошао са једва десетак дана квалитетних припрема. Премало за један осредњи турнир, а камоли за Свјетско првенство. Николину

личину медаља бити добар подстrek спортским радницима да се мало више окрену према боксу, ако ништа друго, оно бар до Олимпијских игара - упозорава Никола Сјеклоћа.

- Показао сам да вриједим много, међутим без озбиљног рада и припрема тешко да могу поновити овакав резултат. Надам се да ће ова моја медаља бити добар подстrek спортским радницима да се мало више окрену према боксу, ако ништа друго, оно бар до Олимпијских игара - упозорава Никола Сјеклоћа.

Сјеклоћа још није овјериоvizу за Атину. У фебруару следеће године на Европском првенству које се одржава у Пули, прва чворица боксера ће се квалификовати за Олимпијске игре.

ПРЕСЈЕДНИК ОПШТИНЕ ВЕСНА РАДУНОВИЋ ПРИМИЛА НИКОЛУ СЈЕКЛОЋУ

ЧЕСТИКЕ ЗА СПОРТСКИ ПОДВИГ

- Задовољство ми је што могу да примим Николу Сјеклоћу и да му честитам на великом успјеху кога, имајући у виду услове у којима се припремао, можемо назвати спортским подвигом. Драго ми је што сам данас разговарала и са

Николиним тренером Миодрагом Перуновићем, проплављеним боксерским асом - рекла је између остalog градоначелница Весна Радуновић, уручујући том приликом "бронзаном" Сјеклоћи новчану помоћ у износу од 1.000 евра.

добра припремим па да се онда потпуно спреман "извагам" са најбољим средњашима на свијету - рекао је Никола. Драган Кларић

ЛИЈЕП ГЕСТ КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БУДВА

НАГРАДА ШАМПИОНУ

Комерцијална банка АД Будва, наградила је ви- шеструког шампиона Србије и Црне Горе, боксера Николу Сјеклоћу, који је недавно у средњој категорији освојио бронзану медаљу на свјетском првенству у Бангкоку.

- Младог Будванина, на- шег шампиона, пратимо од раније и поносимо смо на његове спортске успјехе - казала је Милијана Грговић, директор Комерцијалне банке АД Бу-

два, предајући Сјеклоћи штедну књижицу са 1.000 евра. - Очекујемо од Николе нове спортске под- виге, нове медаље.

Никола Сјеклоћа је, за- хваљујући се на пажњи и подршци банке, обећао нове побједе на европском првенству које ће се одржати фебруара идуће године у Пули, као и на Олимпијади која ће се, такође наредне године, одржати у Атини.

П. Н.

ШАХОВСКИ ДРУГОЛИГАШ ИЗ БАРА СЕ ПОЈАЧАО

СКЕМБРИС И ДРАШКО У КОРАЛИ МОРНАРУ

● Нови Барани постали и млади Никшићани Кривокапић и Драшанић и искусни иншермај- Игуће године у маршу још већи "Турнир мира - Созина 2004"

и актуелни омладински првак Црне Горе Марко Кривокапић.

Са старосједиоцима - ин- термајстором др Љубом Живковићем, ФИДЕ мај- стором Радованом Брајо- вићем и мајсторским кан- дидатима Зечевићем, Ву- ковићем, Лутовцем, Миови- чићем, Минићем, Лукши- ћем, Божовићем, 'Бонови- ћем, Вујовићем и осталим барским играчима Корали Морнар ће имати добар

тим кадар да крене и у по- ход на прво место.

- Мислим да је сазрело вријеме да Бар добије прволигаша и у шаху. На почетку сезоне разми- шљали смо једино о очувању друголигашког ста- туса, или промијењене околности и жеља бројних афирмисаних играча да наставе каријеру у нашем клубу, утицали су да ам- биције "Корали Морнара"

порасту. Овај клуб је добар спој квалитетних шахи- ста, прије свега добрих људи и туризма. На обос- труну корист направили смо стабилан клуб, кадар да организује и највеће шаховске манифестације - каже предсједник ШК "Корали Морнар" Драган Симовић, директор ХТП "Корали" АД Бар.

Како нас је информисао секретар Шаховског саве- за Црне Горе Марко Мар- ковић друголигашко так- мичење би требало да буде одржано од 8 - 12. окто- бра, послиje кадетског пр- венства Европе у Будви и Купа шампиона.

Барани су истакли кан- дидатуру да буду домаћи овог петодневног пр- венства. У протеклој години истакли су се као добри организатори шахов- ских манифестација. Овде је, наиме, одржано јед-

но од најјачих појединач- них првенстава у историји Црне Горе, на којем је по- слије 11 година играо и "вјечити" прногорски шампиона Божидар Ивано- вић и међународни "Турнир мира - Созина 2003", на којем је уз наше готово све најбоље играче, насту- пило и двадесет шахиста из иностранства, међу ко- јима и велемајстор Кирил Георгијев.

Извјесно је да ће овда- шњи шаховски послени- ци, уз несебичну помоћ пријatelja, а прије свих, свог бившег првотимца и предсједника клуба, шаховског првокатегорнога Јусуфа Каламперовића, потпредсједника Владе Црне Горе, организовати у марта идуће године још грандиознији међународни "Турнир мира - Созина 2004".

Милан Вујовић

КЊАЗ МИЛОШ дд

БУКОВИЧКА Бања - АРАНЂЕЛОВАЦ

ПРОДАЈНИ ЦЕНТАР

БУДВА

Минерална вода
Сокови

ПИЋА ДРУГИХ ПРОИЗВОЂАЧА

Продажни центар у Ластви грдаљској
тел. (086) 451-297, факс 452-518

Дисконт у Будви, ЦДС Подкошљун
тел. (086) 452-378

B "BANEX"

STANOVI ZA TRŽIŠTE

Tel: 086/452-790 069/023-569

banexgradnja@cg.yu

SCI

BUDVA

VAŠ PARTNER

SHOP COMMERCE INTERNATIONAL

JUGODRVO RADANOVICI (082) 325-271
RK "KAMELIJA" KOTOR (082) 325-682
RK "БЕОГРАД" БИЈЕЛО ПОЉЕ (084) 32-350

U SALONIMA НАМЈЕШТАЈА:

- SPAVAĆE SOBE
- GARNITURE
- KUHINJE
- TEPIŠI I ITISONI
- KANCELARIJSKI НАМЈЕШТАЈ
- LUSTERI I BIJELA TEHNIKA

ZA GOTOVINSKO PLAĆANJE 5-10% POPUSTA
KREDITI NA 12 MJESECI BEZ УЧЕШЋА

VAŠ SCI BUDVA

BUDITE SPONZOR
PRVOG TELETEXTA
U CRNOJ GORI

TV Budva

MARKETING
086/ 454 - 811

Info 101

>>